

ஆதிரயான் அருள் பேசும் மார்கழி பெருவிழா யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் மார்கழி 9 (முச 25) நிடம்பெறும்

தேர்ஓடும் வீதியில் தேவர் குலத்தார் நாற்றிசை யும் நிறைய, நிலவுலகெங்கும் நிறைந்த சிவ பெருமானுடைய பழமையான புகழைப்பாடியும், ஆடியும் திரிகின்ற அருமைத் திங்களே மார்கழி திங்கள் ஆகும். மார்கழி திங்களானது விழாக்கள், நோன்புகள், வழிபாடுகள் என்று பத்தி நிறைந்த தாகும். மார்கழியானது திருவெம்பாவை, திருவாதிரை, ஆதிரை அருட்காட்சி, திருவாதிரைக்களி, திருப்பாவை, மார்கழி பெருவிழா என பல சிறப்புகளை கொண்டது.

சைவத்தமிழ் மக்கள் பலவாறு மார்கழியை கொண்டாடுகின்றனர். தமிழகத்தின் பல்வேறு மாவட்டங்களிலும் மார்கழி பெருவிழாக்கள் நடத்தப்பட்ட போதும், ஈழத்திருநாட்டில் 2021ம் ஆண்டில் இருந்து தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடமும், சைவ மாணவர் சபையும் யாழ்ப்பாணத்தில் முதன் முறையாக மார்கழி பெருவிழா எனும் கருத்தாக்கத்தில் சிவத்தின் மற்றும் சைவத்தின் பெருமைகளை திருமுறைகள் வழி எடுத்தியம்பும் பிரமாண்ட விழாவாக கொண்டாடி வருகின்றனர். இதற்கு மெருகூட்டும் வகையில் கடந்த ஆண்டு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சைவ சித்தாந்தத்துறையுடன் சேர்ந்து பெருவிழாவாக நடைபெற்றது.

அதேபோல் இம்முறையும் மார்கழி பெருவிழாவை மார்கழி திங்கள் 9 ஆம் நாள் (மிசம்பர் 25) திங்கட்கிழமை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கலைசபதி அரங்கில் நடாத்த திருவருள் கூட்டியுள்ளது. ‘யாழ்ப்பாணப்

பல்கலைக் கழகத்தின் சைவ சித்தாந்த துறையும் தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமட சைவ மாணவர் சபையும் இணைந்து’ முன்னெடுக்கப்போகும் இவ்விழாவிற்கு தமிழ்நாட்டில் இருந்து அரஸ்பணி அறக்கட்டளை நிறுவனர் சிவ.பவானி அ. தியாகராசன் ஜயா அவர்கள் வருகைதர இருக்கிறார்கள்.

பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்காக இம்முறை மார்கழி பெருவிழா வானது யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக கலைசபதி அரங்கில், “தில்லைக்கூத்தன் திருவம்பலம்” மற்றும் “சேக்கிழார் அரங்கம்” எனும் இரு அமர்வுகளாக நடைபெறவள்ளது. கண்ணுறுத் தெரும் கடவுளும் கழகமொடு அமர்ந்து பண்ணுறுத் தெரிந்து ஆய்ந்த இப்பசுந்தமிழை பறைசாற்றும் இப்பெரும் கைங்கரியத்தை சிறப்பாக நடத்தி முடிப்பதற்கு ஐம்பூதநாதர் அருள் புரிவாராக. மேலும் மார்கழியை சிறப்பிக்கும் திருவிழாவான இம்மார்கழி பெருவிழாவில் கலந்து கொண்டு, திருமுறைத்தேன் பருகி, தில்லைக்கூத்தனின் அருளுரைகள் கேட்டு, திருவருள் பெற்று உய்யுமாறு, அனைவரையும் மெய்யன்போடு அழைக்கின்றோம். ஆதிரையான் புகழ் கேட்க அனைவரும் அனிதிரண்டு வாரீர்.

தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்ததும் முதலை உண்ட பாலனை யழைத்ததும் எலும்புவைன் னுருவாக்கண்ட தும்மறைக் கதவினைத் திறந்ததுங் கண்ணித் தண்ட மிழ்ச்சொலை மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர் திருச்சிற்றம்பலம்

நிருவைம்பாலையும் நிறைவும் ஆதிரை அருட்காட்சியும் தீம்முறை மார்கழி 11 (முச 27)

முதலாம் தமிழ்ச் சங்கம் கண்ட, பிறப்பு இறப்பு அற்ற பரம்பொருளாகிய ‘சிவமே’ இவ்வுலகம் முழுவதும் பரந்து விரிந்துள்ளது. அத்தகைய சிவத்தை உணரும் ஆற்றல் பெற்றவர்களை தேவர்கள், நாயன்மார்கள், யோகிகள் மற்றும் சித்தர்கள் என்று நாம் சிந்திக்கலாம். அவர்கள் சிற்றின்ப இச்சைகளை நீக்கி பேரின்ப அனுபவங்களோடு வாழும் பெரியவர்கள். அவர்கள் வழியில் சிவத்தை எம்முள்ளே தேடும் முயற்சியே விரதங்களாகும். இவ்வாறு பல விரதங்கள் இருந்தாலும், மார்கழி திங்களில் நாம் தவமியற்ற பண்ணிய காலமாக கொள்ளும் திருவெம்பாவை விரதமும், ஆதிரை நன்னாள் விழாவும் மகத்துவம் மிக்கன்.

(02ஆம் பக்கம் பார்க்க)

கொக்குவில் அருள்மிகு அண்ணாமலையார் திருக்குட நன்னீராட்டு

தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடத்தின் சைவ மாணவர் சபையினரால் முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் சிவ வழிபாட்டு தலங்களை நிறுவும் திட்டத்தில், கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் புதிதாக அமையப் பெற்ற அருள்மிகு அண்ணாமலையார் திருக்கோயில் கடவுள் மங்கல நன்னீராட்டுப் பெருவிழா கடந்த கார்த்திகைத் திங்கள் 6ம் நாள் (22-11-2023) மிகச் சிறப்பாக இறையருளோடு இடம்பெற்றிருந்தது.

இந்நிகழ்விற்கு தமிழ்நாட்டிலிருந்து, தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடத்தின் அழைப்பில் மெய் கண்ட சந்தானம் பேரூர் ஆதீனம் மற்றும் தென்சேரி மலை ஆதீன முதல்வர்கள் மற்றும் திருமுறைத் தமிழ்மந்திர வழியில் இத்திருக்குட நன்னீராட்டை நடாத்துவதற்காக அருட்குருநாதர். ஓளியகம்

ந.ஒளியரசு ஐயா ஆகியோர் வருகை தந்திருந்தனர். மேலும் இத்திருக்கோயில்கான அருட்கொடையாளர் சிவத்திரு. சுப்பிரமணியம் சுபதாசன் குடும்பத்தினர் மற்றும் தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமட நிறுவனர் சிவத்திரு. குணரத்தினம் பார்த்தீபன் ஆகியோர் ஒசுத்திரேவியாவிலிருந்து வருகை தந்து பங்கு பற்றியிருந்தனர். மேலும் தவத்திரு வேலன் சுவாமிகள், யாழ் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர், அயல் பாடசாலை அதிபர்கள், பழைய மாணவர் சங்கத்தினர், அதிபர்கள், முன்னாள் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் என பலரும் இப்பெரும் கைங்கரியத்தில் பங்கு கொண்டு அண்ணாமலையாரின் திருவருளை பெற்றிருந்தனர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னாட்டில் திருமூலர் நுஞ்சூஷயுடன் ஜப்பசி நிறையதி வழிபாடும் திரும் வெளியீடும்

தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடமானது தனது செயல்திறனை வெளிப்படுத் தும் முகமாக திங்கள்தோறும் நிறைமதியன்று தென்னாடு ஜம்பூதநாதர் திருக்கோயிலில் சிறப்பு வழிபாடுகளை நடத்துவதோடு தனித்துவமாக தென்னாடு திங்கள் இதழையும் தவறாமல் வெளியிட்டு வருகிறது. அந்த வகையில் கடந்த ஜப்பசித் திங்கள் 11ம் நாள் நிறைமதியன்று தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமடத்தில் 38வது தென்னாடு திங்கள் இதழ் வெளியிடப்பட்டது.

இந்நிகழ்வில் யாழ்ப்பான பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர், சென்னை லொயலாக் கல்லூரியின் ஓய்வுநிலை பேராசிரியர் அருணை பாலறாவாயன் ஐயா அவர்கள், சைவநெறிக் கழகத் தலைவரும் தென்னாடு ஆசிரியருமான மருத்துவர் ஈசான பிரதாபன் தேசிகர் மற்றும் சைவநெறிக்கழக செயலாளர் சிவத்திரு. வினோதரூபன் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்திருந்தனர். ஜப்பசி நிறைமதியன்று அன்னத் திருமுழுக்கு சிறப்பு பெறுவதால், ஜம்பூதநாதரும் அன்னத் திருமுழுக்கு திருக்கோலத்தில் சிறப்பாக காட்சியளித்திருந்தார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவையும் நிறைவும் ஆதிரா...

(முதலாம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

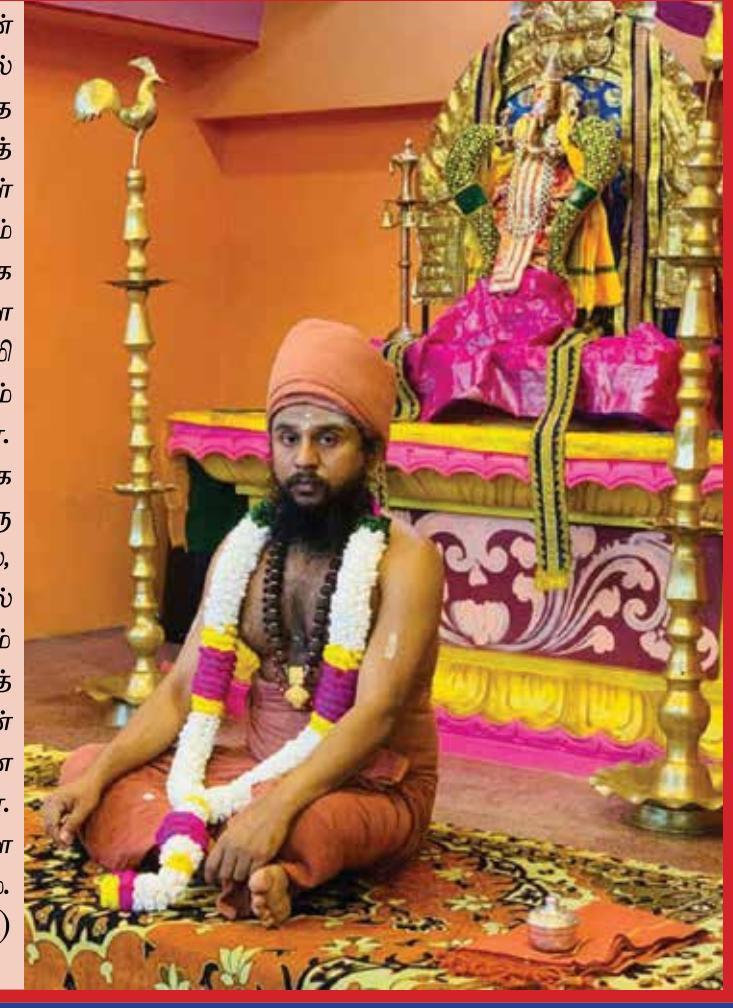
சிவனுக்குரிய விரதங்களில் திருவாதிரை சிறப்பு மிக்கதாகும். தேவர்க்கும் தேவனாகிய இறைவனின் ஆதிரை நன்னாள் காண, எல்லாத் தேவர்களும் அவன் புகழ் பாடி கூத்தும் ஆடி, விரைந்து வந்தனர் என செந்தனார் பெருமான் கூறிப் போகின்றார். திருவாதவூரடிகள் 'திருவெம்பாவை' என்றும், அப்பர் பெருமான் ஆரூர் திருப்பதிகங்களான பத்துப் பாடல்கள் மூலம் ஆதிரை நாளின் சிறப்பை போற்றிச் சொல்கின்றார். மேலும் தில்லைக்கூத்தனின் ஞானக்குழந்தை ஆகிய திருஞானசம்பந்தர், "ஊர்திரை வேலையுலாவும் உயர்மயிலைக் கார்த்தரு வேல் வல்லார் கொற்றங்களை சேர்தனில் கார்த்தரு சோலைக் கபால்ச்சரம் அமர்ந்தான் ஆதிரைநாள் காணாதே போதியோ பூம்பாய்"

என்று திருப்பதிகம் அருளி, சாம்பலில் இருந்து பூம்பாவைக்கு உயிர்கொடுத்த வரலாற்றை உயர்வோடு போற்றுகையில் அங்கும் ஆதிரை நாருக்கான சான்றும், அதன் மக்குத்துவமும் எடுத்து இயம்பப்படுகின்றது.

வரலாற்றுச் சான்றுகளதும், இலக்கிய ஆதாரங்களதும் அடிப்படையில், சைவத்தமிழர்களின் ஆதி விரதமாக இருக்கின்ற ஆதிரை விரதம், குறிப்பாக பெண்கள் போற்றி வழிபட்டதையும், பத்துநாட்கள் அவர்கள் விரதமிருந்து அதிகாலையில் துயில் நீங்கி, பனி, குளிரினை பொருட்படுத்தாது, தம் தோழியரை உடன் அழைத்துக்கொண்டு நீராடச் சென்று, பின் இறைவனின் புகழைப்பாடி உய்வு கொண்டனர்.

சிவனுக்குரிய நாண்மீனான திருவாதிரை, ஆதி

சூரியனார் கோயில் மூந்தீஸ்வர் தவத்திரு. சிவாக்கர தேசிக சுவாமிகள் மீன்டும் திலங்கை வருகை

தென்னாடு

வெஷ்டியாகம சிவால் மாணவர் மாணவை

www.thennadu.org

சிவத்திரு. தென்னவன் பார்த்தீபன்
தலைமை ஆசிரியர் - தென்னாடு,
+6149949 3300, thennavan@thennadu.org

தென்னாடு எனும் செந்தமிழ் மயங்கா மரபு

எப்பொருள் யாற்யாற்வாய்க் கேப்பினும் எப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவ - (குறள் - 423)

கடல்கொண்ட தென்னாட்டின் நினைவாக, மயங்காத் தமிழர் மரபினை முதலாகக் கொண்டு, அதன் வழி நின்று தமிழர் வாழ்வியல், பண்பாடு, அறிவியல், ஆன்மீகம் போன்ற துறைகளின் உற்றுநோக்கி தொலைந்தவற்றை மீட்டு, மீண்டும் கட்டியெழுப்ப எடுக்கும் ஒரு முயற்சியாகும். முப்பொருள் உண்மையைத் தத்துவமாகக் கொண்டே தென்னாடு செயற்பாடுகள் அமையும்.

தமிழர் மெய்யியல் என்பது, தமிழ் எழுத்துகள் உருவாகி, வகைபிரிக்கும் போதே இருந்திருக்கிறது. தமிழ் எழுத்துக்களில் உயிர், மெய் மற்றும் உயிர்மெய்த் தத்துவங்கள் பிரதிபலிப்பதை காணலாம். அத்துடன் கடவுள் கொள்கையும், பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பேசப்பட்டுள்ளன. தொல்காப்பியத்தில் “பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவள்” மற்றும் திருக்குறளில் “ஜயப் படாஅது அகத்தது உணர்வானைத் தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்”. இப்படி சங்க இலக்கியத்திலும் சரி, திருமந்திரத்தில் மற்றும் பத்தி இலக்கியத்திலும் சரி தமிழர் தத்துவச் சிந்தனைகள் தொடர்ந்து, ஒரு மயங்கா மரபாக வளர்ந்து, விரிந்து கொண்டே வந்திருக்கிறது. அதன் தொடர்ச்சியாகத் தான் நாங்கள் மெய்கண்டாரின் தோற்றத்தினை பார்க்கவேண்டும்.

“சதுமறை ஸுரியம் வருமுன்

சகம்முழுமுதும் நினதாயின்,

முதுமொழி நீ அநாதி என

மொழிவதும்ஹர் வியப்பாமோ” - மனோன்மணீயம்

பிறமொழிகள் தோன்றமுன்னே தமிழ்மொழி தோன்றியது என்று பெருமைபேசவோர், தமிழர் வழிபாடும் தொன்றுதொட்டு வந்தது என்ற உண்மையை உணரவேண்டும். இப்படி தொன்றுதொட்டு வந்த வழிபாட்டு முறைகளை விட்டு, புரியாத புதிராய் இறைவனை வழிபடும் தேவைதான் என்ன. ஏக இறைவனுக்கு மொழியில்லை என்று முன்னர் பார்த்திருந்தோம். அப்படியான இறைவனை எங்கள் தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியில் வழிபட எங்களுக்குத் தடையேது என்ற அடிப்படையில் தென்னாட்டில் செந்தமிழ் மந்திரங்கள் ஒலிக்கவே பூசைகள் நடைபெறுகின்றன.

ஆனால் அதற்காக பிறமொழிகளைத் தாழ்த்துவதோ, குறைத்துப் பேசுவதோ எள்ளளவும் எங்கள் நோக்கம் கிடையாது. அதேபோல் எங்கள் வழிபாட்டினையும் மற்றவர்கள் குறைத்துப் பேசுவதை நாங்கள் வரவேற்பது இல்லை. இந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இயங்கும் தென்னாடு மட்டும், திங்கள் இதமும் மற்றுமுதாக தென்னாடு தத்துவத்தின் வழி சரிவர இயங்க தினமும் முயற்சித்து வருகின்றோம். ஆனாலும் சில நடவடிக்கைகள் மற்றும் ஆக்கங்களை இன்னும் நிறைவான முறையில் இல்லாவிட்டாலும் நாளுக்கு நாள், முதிர்ச்சி அடைந்தே வருகிறோம். அதில் உள்ள இடைவெளிகளை நிரப்ப உங்கள் உதவிகள் எங்களுக்கு என்றும் தேவை. அதன் அடிப்படையில் நாங்கள் நிறைவான முப்பொருள் தத்துவநிலையில், தென்னாட்டு செந்தமிழ் மயங்கா மரபின் வழி நிறைவாக இயங்க முடியும்.

மேன்மைகாள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

தென்னாடு

யாழிப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின்
யைவு சிஞ்சாந்து நுழையும் தென்னாடு செந்தமிழாகம
சிவமட யைவு மாணவர் சபையும் இயைனாந்து நடாத்தும்
‘மார்கழிப் பெருவிழா - 2023’

யாழிப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் சைவ சித்தாந்தத் துறையும், தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமட சைவ மாணவர் சபையும் இணைந்து நடாத்தும் மார்கழிப் பெருவிழா இம்முறை மார்கழித் திங்கள் 09 ஆம் நாள் (ஷசம்பர் 25) திங்கள்கிழமை, யாழிப்பாணம் பல்கலைக்கழக கைலாசபதி அரங்கில் நடாத்த திருவருள் கூட்டிடியள்ளது.

மார்கழித் திங்கள் 09 ஆம் நாள் (ஷசம்பர் 25) திங்கள்கிழமை

காலை 8 மணியளவில் யாழிப்பாணப் பல்கலைக்கழக பரமேசவரர் திருக்கோயில் வழிபாட்டுடனும் தேவாரத் திருமுறை, நால்வர் எழுந் தருளவுடுடன் அமர்வுகள் ஆரம்பமாகும்.

காலை அமர்வு - தில்லைக்கூத்தன் திருவம்பலம்

(காலை 9.00 மணி தொடக்கம் 12.30 மணி வரை)

- 9: 15 திருவிளக்கேற்றலும் அம்பலவானர் அருள் வழிபாடும்
- 9:30 குருமரபு வாழ்த்து
- 9:35 பஞ்சபுராணம் ஓதுதல்
- 9:45 வரவேற்பு நடனம்
- 9:55 அருளுரை
- 10:05 தொடக்க உரை (கலாநிதி தி. செல்வ மனோகரன் - மூத்த விரிவுரையாளர், சைவசித்தாந்தத்துறை)
- 10:15 திருமுறை விண்ணப்பம்
- 10:35 தலைமை உரை (கலாநிதி பொன்னுத்துரை சந்திரசேகரம் - தலைவர், சைவ சித்தாந்தத்துறை, யாழிப்பாண பல்கலைக்கழகம்)
- 10:45 துணை வேந்தர் உரை (பேராசிரியர் சி.சிறி சற்குணராசா - துணைவேந்தர், யாழிப்பாண பல்கலைக்கழகம்)
- 11:00 சிறப்புரை (“சிவத்திரு ச.விநாயகமுர்த்தி ஐயா - ஓய்வு நிலை போதனா ஆசிரியர்)
- தலைப்பு - “திருவாசகத் தேனுமுதம்”
- 12:00 அடியார்க்கு திருவமுது செய்வித்தல்

மாயார் தமக்கு அழுது செய்விக்கும் நிகழ்வு - 12.30 முதல் 1.30 மணி வரை

மாலை அமர்வு - சேக்கிழார் அரங்கம்

(1.30 மணி முதல் 5.30 மணி வரை)

- 1:30 தொடக்க உரை (கலாநிதி இ. ஜெயேந்திரன் - மூத்த விரிவுரையாளர், சைவ சித்தாந்த துறை)
- 1:45 தலைமை உரை (சிவத்திரு. குணரத்தினம் பார்த்தீபன் - நிறுவனர், தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடம்)
- 2:00 சிறப்புரை (சி.வ.பவானி அ. தியாகராசன் ஐயா)
தலைப்பு - ‘பெரியபுராணம்’
- 3:30 காணோளி காட்சி
- 3: 45 பட்டிமண்டபம்
- 4: 45 பரிசளிப்பு நிகழ்வு
- 5: 15 நன்றி உரை (சிவத்திரு. வனராஜ் சசிராஜ் - தலைவர், சைவ மாணவர் சபை)

நிகழ்ச்சி முன்கையும் - சிவத்திரு.செந்தமிழாகம் மற்றும் சிவத்திரு. பாலுசாமி சிவமாதவன் (ஞாசிரியர்கள் - தென்னாடு திங்கள் தெழு)

தென்னாடுதைய சிவனே போற்றி
நான்ட்டவர்க்கும் கைறவா போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் புதிதாக அமையப் பெற்ற அருள்மிகு அண்ணாமலையார் திருக்கோயில் திருக்குட நன்றீராட்டு (22-11-2023)

தென்னாடு

செல்வரமலை நிலைமை, மெக்டீஸ், அறிபுதொகை | www.thennadu.org

சிவத்திரு. தென்னாடு நிலவன்
 அடுத்த தலைமுறை ஆசிரியர் - தென்னாடு,
 செந்தமிழ் ஆகம சிவமடம் - கொக்குவில்.
 +94 (77) 671 6678 | nilavan@thennadu.org

ஆதிரை நாள் காணாதே போதியோ!

மார்கழி என்றாலே மாதோருபாகனாருக்குரியது தான். அதிலும் திருவாதிரை மிகுந்த சிறப்பு பெறுகின்றது. இவ்வாறு ஆதிரை ஒளியில் அரனை வழிபடும் வழக்கம் இன்று நேற்றுத் தோன்றியதல்ல. பல நூற்றுண்டுகளாய்த் தொடர்ந்துவரும் வழக்கமே அது! ஆம் நம் பண்டைத் தமிழரும் ஆதிரைநாளைக் கொண்டாடி மகிழ்ந்திருக்கின்றனர்.

அதற்கான சான்றில் ஒன்றாக எமது தலைப்பையே கொள்ளலாம்.

“கார்த்தரு சோலைக் கபால்ச்சரம் அயர்ந்தான் ஆதிரை நாள் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்” என்று ஞானசம்பந்தப் பெருமான் கேக்கிறார். அதாவது அரவு தீண்டி இறந்து ஏரித்த சாம்பலை பார்த்து, “அரும்பெரும் சிறப்புடைய ஆதிரை நாள்களை காணாமல் போகிறாயா, எழுந்து வா” என்கிறார். உடனே பூம்பாவையும் எழுந்து வருகிறது. அதில் தான் நாம் வியக்க வேண்டும். பணம் என்றால் பிணமும் வாய் திறக்கும் என்பார்கள். இவை வெறும் பேசுக்கமாழிகள் மட்டுமே, ஆனால் அன்று எறிந்த சாம்பலில் இருந்து முழு உருவமே எழுந்து நின்றது. அதுவே சிவபெருமானின் சிறப்பு. சிவபெருமானுக்குரிய திருவாதிரையின் சிறப்பு.

அப்பர் தேவாரத்தில் ‘திருவாதிரைத் திருப்பதிகம்’ என்று ஒரு பதிகமே இடம்பெற்றிருப்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது. திருவாதிரையின் சிறப்பினைக் கூறும் இப்பதிகத்தின் ஒவ்வோரு பாடலின் இறுதி வரியும் ‘ஆளர் ஆதிரை நாளால் அது வண்ணம்’ என முடிகின்றது.

“யெரியானைப் பெரும்பற்றப் புவியு ரானைப்

பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே” எனும் அப்பரின் மற்றொரு தேவாரப் பாடல் இங்கு ஒப்புநோக்கி இன்புறத்தக்கது.

பிறவியைப் பிணியென்றும், மண்ணுலகில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்துமூல்வதையே பாவமென்றும் எண்ணும் அரன்தியாற்கள்கைடை “ஆடல்வல்லானின் குளித்த புருவத்தையும், சொவ்வைக்களிபோல் சிவந்த வாயினையும், அதில் தவழும் குமின் நடக்கையையும் (புன்மூறுவல்), குளிர்ந்த அவன் சடையழகையும், பவளம்போல் ஒளிடுவிடும் சிவந்தமேனியில் துலங்கும் பால்வெண்ணீற்றையும், தூக்கிய திருவடியுடன் அவன் ஆடுகின்ற அற்புதக்காட்சியையும் காணும்பேறு கிட்டுமானால் இம்மனிதப் பிறவியும் விரும்பத்தக்கதே” என்கின்றனர்.

கனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ் வாயில் குமின்சிரிப்பும் பனித்தசடையும் பவளம்போல் மேனியில் பால்வைண்ணீறும் கனித்தம் உடைய எடுத்தபொற் பாதமும் கானைப் பெற்றால் மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவே தேநெந்த மா நிலத்தே!

“ஆலவாயுடையார் புகழ் பாடப்பெறுவேமேல் வேண்டுவெதிம் மனித யாக்கக” என்கிறார் திருவினையாடற் புராணத்தில் பரஞ்சோதி முனிவரும்!

எனவே சிறப்புமிகு இத்திருவாதிரைத் திருநாளில், கண்ணுக்கினி யானாய்க் காட்சி நல்கும் கண்ணுதற்கடவுளின் கழலினைகளைப் போற்றுவோம்! நாமெடுத்த இம்மனிதப் பிறவியைப் புனிதப் பிறவியாய் மாற்றுவோம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

கடந்த தெழில் “மூன்று செய்த மூவாயிறம் தமிழ்” என்ற ஆசிரியர் தலைப்பில் “6,7 கூம் நூற்றாண்கேங்க்கான திருமூறை ஆசிரியர்கள்” என்ற வகைப்படுத்தவில் திருமூலர் தவறுகலாக சேர்க்கப்படுவிடார் என்பதை தெரியப்படுத்துகின்றேன்.

தென்னாடு

தென்னாடு நூலில் நிருவார்த்தை கேட்டல் - கேட்போம் தெனிலோம்

மந்திரங்களில் தலையாய மந்திரம் எது?

அங்செழுத்தே ஒகமமும் அன்னல் அருமதையும்
 அங்செழுத்தே ஒதிப்பா னம்னைத்தும் - அங்செழுத்தே
 ஒனந்தத் தாண்டவமும் ஒறாறுக் கப்பாலாம்
 மோனந்த மாமுத்தியும் - உன்மை விளக்கம்

சிவஞானச் செல்வர்.
மருத்துவர்
ஈசான பிரதான
நேசிகர்

“எம்பெருமான் அருளிய வேதாகமங்களும் திருவைந் தெழுத்தேயாகும். முதன்மைபெற்ற புராணங்களைத்தும் திருவைந் தெழுத்தேயாகும். ஆனந்த நடனமும் தத்துவாதீதமாகிய மௌனமாயிருக்கும் பரமுத்தியும் திருவைந் தெழுத்தேயாகும்.” என்று மெய்கண்ட சாத்திரங்களில் ஒன்றாகிய உன்மை விளக்கம் நூல் உரைக்கின்றது.

அருள் நூலும் ஒரளனமும் அல்லாதும் ஜந்தின்

பொருள் நூல் தெரியப்புகின் - திருவருட்பயன் (மெய்கண்டசாத்திர நூல்)

ஆகமங்கள், மறைநூல்கள், மற்றைய சமய சாத்திர நூல்கள் என்று சொல்லப்படும் எல்லா நூல்களின் பொருளும் திருவைந் தெழுத்தில் அடங்கும் என்பது உமாபதி சிவாசாரியப்பெருமான் அருளிய திருவருட்பயன் என்னும் மெய்கண்டசாத்திரத்தின் முடிவு. எனவே, மந்திரங்களில் தலையாயது திருவைந் தெழுத்து என்பதைத் தெளியலாம்.

**துங்கலும் துங்கல் லொத போழ்தினும்
 நெங்கம் நெந்து நிகையின் நாள் தொறும்
 வங்கம் அற்றுஅழ வாழ்த்த, வந்த கூற்று
 அங்கு தெத்தன அங்கு எழுத்துமே - திருஞானசம்பந்தர்பெருமான் தேவாரம்**

“தூங்கும்பொழுதும், விழித்திருக்கும் பொழுதும், மனம் கசிந்து உருக நாள்தோறும் திரு ஐந்தெழுத்தை நினைத்துப் போற்றுங்கள். பல வழிகளில் திரிந்து செல்லும் தன்மையுடைய மனத்தை அவ்வாறு செல்லவிடாமல் தடுத்து ஒருமுகப்படுத்தி இறைவனையே நினைத்து அவன் திருவடிகளை வாழ்த்திப் போற்றிய மாற்க்கண்டேயரின் உயிரை அவருக்கு விதிக்கப்பட்ட வாழ்நாள் இறுதியில் கவர வந்த கூற்றுவனை உதைத்து அழித்தன திருவைந் தெழுத்தே” என்கின்றார் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான்.

“மரணம்கை வைத்து உயிர் மாற்றிடும்போதும்

அரணம்கை கூட்டுவது அங்கைமுத்து ஒமே” - திருமந்திரம்

மரணத்தின்போது உடலைவிட்டுப் பிரிந்து செல்லும் நம் உயிருக்குப் பாதுகாப்பாக உடன்வந்து நிற்பது திருவைந் தெழுத்தேயாகும் என்று திருமூலர்பெருமான் அருளுகின்றார்.

“எழுத்தை மூடுத்தும் எழுத்து” என்று திருமூலர்பெருமான் திருவைந் தெழுத்து பிரம்மன் எழுதிய தலையெழுத்தென்னும் ஊழிவினையை அடக்கிவிடும் என்கின்றார். திருவைந் தெழுத்தினை ஒதுவோருக்கு ஊழிவினை ஊழுசெய்யா தென்பதை “அங்செழுத்து அருளினாலே வந்தவாறு உரை செய்வாறை வாதியா பேதியாவே” என்று மெய்கண்ட சாத்திரங்களில் ஒன்றாகிய சிவப்பிரகாசம் நூலும் உரைத்தருள்கின்றது,

திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் முதலிய நாயன்மார்கள், சந்தானகுரவர்களைக் காட்டிலும் நமக்கு வேறேதும் வழிகாட்டுதல் தேவைதானோ? திருவைந் தெழுத்து ஒன்றே எக்காலமும் நாம் ஓதிக்கொண்டிருக்கவேண்டிய மந்திரம் என்பதும், அம்மந்திரமே உயிர்கள் உடலைவிட்டுப் பிரிந்தசமயத்தில் உடன் நின்று உதவுவது என்பதும் இதனால் நன்கே பெறப்படும். சிவாசாரியர் முதல் பொதுச்சைவர்வாறை இவ்வுண்மைகளை நன்குணர்ந்து திருவைந் தெழுத்தினைத் தமக்கவசமாய்க் கொண்டு வாழ்தலே சைவப்பிறவியின் கடனாகும்.

தென்னாடு

ஒந்தமிழகம் நினைவு, கொஞ்சம், வழிபாடு. www.thennadu.org

தென்னாடு

ஒந்தமிழகம் நினைவு, கொஞ்சம், வழிபாடு. www.thennadu.org

சிவத்திரு. சிவ. செந்தமிழாதன்,
ஆசிரியர் - தென்னாடு,
செந்தமிழ் ஆகம சிவமடம் - கொக்குவில்.
0715588737, aathan@thennadu.org

அகப்பகையை வெல்வோம்!

உலகம் மாயையை முதற்காரணமாகக் கொண்டது. பல்வேறுபட்ட இயல்புகளையுடைய ஆன்மாக்களின் இருப்புக்கு இவ்வுலகமே தளமாக அமை கின்றது. இவ்வுலகில் இருக்கின்ற எண்ணிலடங்கா ஆன்மாக்கள் செயல்களை ஆற்றுவதற்காக முனைப்பை ஆணவாகிய தன்முனைப்பே தருகின்றது. இவ் ஆணவுமே ஆன்மாக்களின் அறிவையும் மறைத்து நிற்கின்றது. “நான் பெரியவன்” என்ற எண்ணமும், “எல்லாம் என்னால் முடியும்” என்ற கற்வமும் அமைதியற்ற வாழ்வையே பரிசாக எமக்கு தருகின்றது. இங்களை எம்மை உழல்விக்கும் ஆணவாமலத்தின் அடர்த்தி குறையாது போனால் இறைவன் என்கின்ற அறிவுப் பொருளின் காட்சி எமக்கு துலக்கமாயிருக்காது. எனவே நாம் இவ் மனிதப் பிறவி அடைந்ததன் நோக்கமாகிய முத்தியின்பம் பெறும் வழிகளை கண்டு பயணிப்பதற்கு தடையாக உள்ள ஆசைகளையும், ஆணவத்தையும் அறவே துறக்க முயல வேண்டும்.

தன்னால் அடைய முடியாத உயர்ந்த இடத்தில் உள்ள ஒருவரின் மீது காழ்ப் புனர்வு கொள்வதும், அவரின் செயல்கள் பற்றியதான வீண் விமர்சனங்களைத் தவிர்ப்பதும் உத்தமமான விடயமாகும். பசு அறிவாகிய சீவன் அறியும் அறிவை சிவனை அறியும் அறிவாக உயர்த்திக் கொள்வதற்கு சிவ வழிபாடும், ஞான நூல்களின் தேட்டமும் மிக அவசியமாகும். மாணவப்பநுவத்தில் இருந்து இதனைப் பயிற்சியாக முயற்சி செய்வது சாலச்சிறந்தது. தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடம் பாடசாலைகள் தோறும் சிவாலயங்களை அமைப்பதன் நோக்கமும் இதுவேயாகும். நாத்தீக்கர்களும் ஆத்தீக்கர்களும் பொதுவாக ஏற்கும் உயிர்மை நேயக்கை சிவவழிபாடு எமக்கு கற்றுத்தரும்.

சைவத் தமிழர்களாகிய நாம் எல்லோரும் எமக்கிடையே பல்வேறுபட்ட காரணிகளாலும் சுயவிருப்பு வெறுப்புகளாலும் தன்முனைப்பாலும் பல கூறாகி அகப்பகை வளர்த்து வருகின்றோம். இது ஆரோக்கியமானதொன்றல்ல. எமது அடுத்த தலைமுறை பற்றியும் சிந்தித்து மெய்யை அறிய அவர்களை வழிப் படுத்த வேண்டிய பெரியவர்களே போட்டியிட்டுக்கொள்வது காலத்துக்கு ஒவ்வாத விடயமாகும். இன்று இளையவர்கள் பலரும் சுய பக்குவும் அடையாமல் சமூக வலைத்தளங்களிலும், பொதுவிலும் தம்மிலும் அனுபவ அறிவு முதிர்ச்சி அடைந்தவர்களையே விமர்சிப்பது சாதாரணமாகிப் போன்றதற்கு இதுவே காரணம் இதுவேயென்னாம். சமூகப் பொறுப்பு வாய்ந்த தலைமைத்துவ பீங்களில் இருக்கும் பெரியவர்கள் கடந்த கால கசப்பான விடயங்களை மறந்து, எம் சமயம் சார்ந்தும் ஆகமங்கள் சார்ந்தும் இளைய பிள்ளைகள் மனங்களில் நம்பிக்கையீணங்களை ஏற்படுத்தாது செயற்படுவதே காலத்தின் தேவையாகும். அறநெறிப்ரமாத அன்புநியில் தவறாத தலைமுறையின் உருவாக்கத்தின் ஊடாகவே சமூக பிறழ்வுகளற்ற தீர்கால உலகை எம்மால் படைக்க முடியும் என்பதை நாம் உணர்ந்து அதற்கு உதவும் ஆண்மீக கட்டமைப்பை இன்னும் பலப்படுத்த வேண்டியது நம் எல்லோருடைய கடமைப் பொறுப்பாகும்.

பிரிந்து நின்றும் எம்மால் பல சாதனைகளை இன்று செய்ய முடிகின்றது என்றால், நாம் சேர்ந்து நின்றால் இன்னும் எத்தனை பெரிய சாதனைகளை படைக்கமுடியும் என்ற சிந்தனை ஏன் இன்னும் எம்மிடம் தோன்றவில்லை? எம் சமய குரவர்களான ஞானசம்பந்தர் முதலியோரும் அகப்பகையை புரிந்துணர் வாலும் ஏற்றுக்கொள்ளல்களாலும் வென்றனர். அகச்சமயத்தவரையும் அணைத்துக்கொண்டே புறப்பகையை வென்றனர்.

இன்றும் எம்மத்தியில் வேறான்றியிருக்கின்ற புறச்சமயத்தவர்களை வென்று, அவர்களின் ஆசை வார்த்தைகளுக்கும் சலுகைகளுக்கும் ஆசைகளை தடம்மாறும் எம்மவர்களை தாய்ச்சமயம் மீட்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு பற்றி நாம் சிந்தித்தோமா?

சைவப் பணிகள் பெருமளவில் இன்று இடம்பெற்றாலும், கிராமங்கள் தோறும் மதமாற்றம் என்னும் தொற்று நோய் பரவிக்கொண்டே இருக்கின்றது. எனவே இன்று பிரிந்து நிற்கும் சைவத்தமிழர்கள் எல்லோரும் சிவப்பரம்பொருளின் பெயரினாலே ஒன்றினைய முன்வரவேண்டும். ஒற்றுமைப்பட்ட ஒரு சத்தி வாய்ந்த அமைப்பின் முன்னால், மதமாற்ற கும்பல்கள் தம்மை நிலைப்படுத்த முடியாது.

உயர்ந்த தத்துவமான சைவசித்தாந்தத்தை எம் அடுத்த தலைமுறை உணர்வ தற்குத் தடையாக இருக்கும் புறச்சத்திகளை வலிமைகுன்றச்செய்து, ஆன்ம பலத்தையும் மெய்யறிவையும் இளைய தலைமுறை பெறுவதற்கு பெரியவர்கள் இணைந்து நிற்பதும், அகப்பகை நீங்கி ஓரணியில் கரம் கோற்பதும் எம் எதிர்பார்ப்புக்களாகும்.

சிவத்திரு.யாழவன் சிவவேதன்,
அடுத்த தலைமுறை ஆசிரியர் - தென்னாடு,
செந்தமிழ் ஆகம சிவமடம் - கொக்குவில்.
+94 (70) 770 1111, sivavethan@thennadu.org

சைவமா அசைவமா?

உணவை பொறுத்த வரையில் உலகம் இருக்கிறாக தன்னை அடையாளப்படுத்தியுள்ளது. தாவர உணவு உண்பவர்கள் தம்மை சைவ உணவு உண்பவர்கள் என்றும், தாவர, மாமிச உணவு உண்பவர்கள் அசைவ உணவு உண்பவர்கள் என்றும் அடையாளப்படுத்துகின்றார்கள். புதிதாக, தாவரங்களில் இருந்து பெறப்பட்ட உணவை மாத்திரம் உண்பவர்கள் என்ற ஒரு வகையினர் (vegan) உருவாகி வருகின்றனர். இந்த நிலையில் “உண்ணும் உணவு தொடர்பாக சைவ சமயத்தின் நிலைப்பாடு என்ன?” என்ற கேள்வி வழுப்பெற்று வருகின்றது.

“கால்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்”

என்ற வார்த்தைகளை தமிழ் மறை கூறி நிற்கின்றது. திருமூலர் கூட புலால் உண்ணாமையின் சிறப்பை திருமந்திரத்தில் வலியுறுத்தி இருக்கின்றார். ஆகவே சைவம் புலாலுண்ணாமையையே கடைப்பிடிக்கச் சொல்கிறது என்பது ஒருசாரார் கருத்து இதுவே பெரும்பான்மைச் சைவசமயத்தவரின் கருத்தும் கூட.

“ உருவப் பல்புக் தூஉப் வெருவரக் குருதிச் செந்தினைப் பறப்பி குறமகள் மருகயையும் நிறுத்து மரனிற் உட்க”

என்பது திருமூலருகாற்றுப்படையின் வரிகள் முருகனுக்காக குருதி தோய்த்த அரிசி தூவப்படுவதை நக்கீர் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். கண்ணப்ப நாயனார் பன்றி இறைச்சியைச் சுட்டபோது, கொழுப்பு வாசனை உருக அது சமையலானதை சேக்கிழார் காட்சிப் படுத்தியுள்ளார்.

“ கோலினால் கோத்துக் காய்ச்சிக் கொழுந்தசை பத்தில் வேவ வாலிய சுவவமுன் கான்பான் வாயினால் அதுக்கிப் பார்த்து”

என்பன சேக்கிழார் பெருமானின் வரிகள், சங்ககால இலக்கியங்கள் முழுவதிலும் தமிழர் மாமிசம் புசித்தமைக்கு ஏராளமான ஆதாரங்கள் உண்டு. ஆகவே சைவர்கள் புலாலுண்ண முடியும் என்பது இன்னொரு சாரார் கருத்து. இது மறுக்க முடியாததும் கூட அப்படியென்றால் சைவசமயிகள் எதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்? என்ற கேள்விக்கு விடை காண முன்னர் ஒரு அடிப்படை விடயத்தை விளங்கிக் கொள்வது அவசியம். சைவம் அன்பை வலியுறுத்தும் அன்புவழிச்சமயம். இறைவன் அனைவர் மீதும் அன்பாக இருக்கிறான் என்பது சைவசித்தாந்த முடிபு. இறைவன் எம்மீது அன்பு செலுத்துவதைப் போல, நாமும் பிற உயிர்கள் மீது அன்பைச் செலுத்த வேண்டுமென்பது சைவசமயக் கோரிக்கை. அன்பை அடிப்படையாக வைத்துதான் புலாலுண்ணாமையை சைவம் வலியுறுத்துகிறதே தவிர, புலால் உண்பது பெரும் பாவம் என்றோ, புலால் உண்பவர்களிடம் இறைவன் இருக்க மாட்டான் என்றோ சைவம் கூறவில்லை.

புலால் உண்ணாமை பெருந்தவம் மற்றைய உயிர்களிடத்து அன்பு செலுத்தின் அது போற்றுதலுக்கு உரிய நிலை அதற்காக புலாலுண்பவர்களை இறைவன் ஏற்க மாட்டான் என்பது பெரும்தவறு நாங்கள் உயிர்கள் மீது அன்பு செலுத்தினாலோ, அன்பு செலுத்தாமல் விட்டாலோ அதில் இறைவனுக்கு எந்த வேறுபாடும் கிடையாது. வேண்டுதல் - வேண்டாமை இல்லாத இறைவன் சரிசமாகவே அருள் ப

தூய்மொழியாம் நமிட்ரையாழியில் அரசுசௌன்

சம்புவோடு தூயம் மறந்தறியேன்
தமிழோழசை பாடல் மறந்தறியேன்

(கமிழ் அரசுசை கடந்த திங்கள் தொடர்ச்சி)

வேதச் சிறப்பு:

மேற்கூறிப்போந்த வரலாற்றால் இந்திய நாட்டின் ஒருகால கட்டடம் தனித்தமிழ்க் காலமாய் இருந்தமை புலனாதலால், அந்திலைமை எத்தகைய சூழ்நிலையால் மாறி ஆரியம் இந்திய நாட்டுத் தெய்வ மொழியாகும் நிலைமை உண்டாயிற்று என்பதை இன்று நாம் அறிந்து கூற இயலாது.

ஆரியர்க்கும், தமிழர்க்குமிடையில் போராட்டம் இருந்தமைக்கு ஆரிய வேதத்திலேயே சான்றுகள் உள்ளன. அதனால் ஆரியம், இந்திய நாட்டின் தெய்வ மொழியாகும் நிலைமை எளிதில் பெற்றுவிட்டதாகச் சொல்ல இயலாது. ஆகவே, பல போராட்டங்களில் எவ்வகையிலோ ஆரியர் “தங்கள் வேதமே வேதம் தங்கள் மொழியே தெய்வமொழி” என நிலைநாட்டுவதில் வெற்றி பெற்றவராயினர். அது வழியாக அவர்கள் தங்களை “நிலத்தேவர்” (பூசரர்) என்றும் சொல்லிக் கொண்டனர். ஆகவே, இன்று திருக்கோயில் களில் தமிழ் அருசுசைனைக்கு இடம் அளிப்பது, தமிழுக்கு மறுவாழ்வு அளிப்பதாகுமேயல்லாது, படைப்புக் காலத்திலிருந்தே இயல்பாக அமைந்த ஒரு நிலைமைக்குச் சிறைவு செய்வதாக ஆகாது.

தமிழின் சிறப்பு:

ஆரியம் வராத காலத்தில் தமிழ் சிறப்புற்று விளங்கியிருக்கலாம். ஆரியம் வந்த பின் இந்திய நாட்டில் வேறு எந்த ஒரு மொழியும் ஆரியத் தோடு ஒத்த பெருமையைப் பெறவில்லை என்று ஒரு புது நியாயத்தைச் சிலர் முன்மொழியலாம். அதனை வேறு சிலர் வலியுறுத்தவும் செய்யலாம். அதனை நடுநிலையாளர்கள் ஏலார், ஏனெனில் “ஆரியத்திற்கு நிகராகா - என்னும் கூற்று ஏனைய மொழிகளுக்குப் பொருந்தலாம் தமிழிற்கு அது பொருந்தாது” எனத் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் மறுத்துள்ளனர்.

எடுத்துக்காட்டு:

“கன்னுதற்பூரும் கடவுளும் கழகமாடு அமர்ந்து பன்றுறக் தெரிந்து ஒய்ந்த பிப்சந்தமிழ் என மன்னிலைச்சில இலக்கண வரம்பிளா மொழிகள்போல் என்னிடப்படக்கிடந்தா என்னவும் படுமோ”
(பரஞ்சோதி திருவிளையாடல். நாட்டுப் படலம்-57)

“வடமொழியைப் பானினிக்கு வகுத்தருளி அதற்கிணையாத் தொடர்புபட தென்மொழியை உலகமலாம் தொழுதேத்துங் குடுமினிக்கு வலியுறுத்தார் கொல்லேற்றும் பாகவரிற் கடல்வரைப்பின் தென்பெருமை யாவறே கணித்தறிவார் !”

“இருமொழிக்குங் கண்ணுகலைர் முதற்குவர், யைவாய்ய இருமொழியும் வழிப்படுத்தார் மஹிவேந்தர், கிசைபரப்பும் இருமொழியும் ஆஸ்றவரே தழீவினார் என்றால் இவ் இருமொழியும் நிகரவர்களும் தெற்கையும் உள்ளேயோ !”
(காஞ்சிப்பூராணம். தமுக்கு கழைந்த படலம். 248, 249)

“தமிழ், இலக்கண இலக்கிய வளம் உடையதாய் இருக்கலாம் ஆயினும் தெய்வமொழியாகச் சொல்ல வையுமோ?” என யாரேறும் வினாவினால் அதற்கும் பரஞ்சோதி முனிவர் தக்க விடை கூறியுள்ளார்.

“தொன்பர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்தும் முதலை

தருமை ஞீந்ஸ் புலவர்

முதுயரும் புலவர் சிந்தாந்தக் கலையனி திருமுறை உரையனி திருநெறித் தமிழ்ச்சூப்பர் மகாவித்துவான் முனைவர் உயர்திரு. சி. அருகணவாழவேலு முதலியார் அவர்கள்.

உண்ட பாலனை யமழுத்தும் எலும்புவன் னுருவாக் கண்ட தும்பறைக் கதவினைத் திறந்ததுங் கண்ணித் தண்ட மிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர்.” - திருவிளையாடல் புராணம். நாட்டுப் படலம்-58)

திருமுறை கண்ட புராணமும் திரு நெறித் தமிழின் தெய்வத் தன்மையை,

“எரியினிடை வேவாது னூற்றெந்தேரி ஓடும் என்புக்கும் உயிர்கொடுக்கும் இடேஞ்சு னூற்றும் கரிய வளைவிக்கும் கல் மிதக்கப் பண்ணும் கராமதலை கரையில் உறக் காற்றுங் கானே.” எனக் கூறுகின்றது.

இனிச் சிவபெருமான் தானே செய்த அகப் பொருள் இலக்கண நூல் நக்கீராது உரையுடன் இன்றும் பயிலப்பட்டு வருகின்றது.

“நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கம் ஏறி நற் கனகக்கிழி தருமிக்கு அருளினோன்கான்” என அப்பர் அருளிச்செய்த - சிவபெருமான் “தருமி” என்னும் அடியவருக்காகப் பாடிக் கொடுத்த “கொங்குதேர் வாழ்க்கை” என்னும் அகப் பொருட் பாடல் “குறுந்தொகை” என்னும் தொகை நூலின் முதற்பாட்டாக மினிர்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு சீகா எத்திப் புராணம்,

“மறைமுதற் கிளாந்த வாயான் மதிமுகிழ் முழுத்த வேணி கிறைவுத்தம் பெய்யரை நாட்டி இலக்கணம் செய்யப் பெற்றே அறைகடல் வரைப்பில் பாடை அனைத்தும் வென்று னூரியத்தோடு உறட்டந்த தமிழ்த்தைய் வத்தை உள்ளினைந்து ஏத்தல் செய்வாம்.” எனக் கூறிற்று.

மதுரை ஆலவாய்ப் பெருமான் பான் பத்திருக்குப் பாடிக் கொடுத்த திருமுகப் பாகும் பதினொன்றாந் திருமுறையின் முதற் பாடலாக இருந்து அணிசெய்கின்றது.

தில்லைக் கூத்தப் பெருமான் பெத்தான் சாம்பனுக்குத் தீக்கை முறையால் முத்தி கொடுக்கும்படி தமிழில் எழுதி விடுத்த சீட்டுக்கவி சந்தானாசாரியரது வரலாற்றின் இடையில் இடம் பெற்று விளங்குகின்றது.

சேரமான் பெருமான் நாயனார் அருளிச் செய்த ஞான உலாவாகிய ஆதியுலா அந்நாயனா ரால் திருக்கயிலையில் சிவபெருமான் திருமுன் பில் கூடியிருந்த சிவகணப் பேரவையில் அரங்கேற்றப் பெற்றது.

இன்னோன்ன பல நிகழ்ச்சிகளால் தமிழ் மொழியின் தெய்விகத் தன்மை தெற்றேன் விளங்கும். ஆகவே, “திருக்கோயில்களில் தமிழ் அருசுசைனையை அனுமதிக்க முடியாது” எனக் கூறுதற்குக் காரணம் எதுவும் இல்லை.

திருஞானசம்பந்தர் தமது திருவாய்த் திருப்பதிகத் திருக்கடைக் காப்பில்,

“போயநீ் வளங்காலும் பாருபுனற் புலவியான் பாயகேள்வி ஞானசம் பந்தன்றல் பண்பினால் ஆயசொல்லின் மாலவகான்டு ஒலவாயில் அன்னைலைக் கீத்தீர் என்னுவார்கள் சிந்தயாவர் தேவாரே”

எனச் “சிவபெருமானைத் தமது பாடல் வழி யாகத் தியானிப்பவர் உள்ளங்களில் அப்பெருமான் இனிது விளங்கி நிற்பான்” என அருளிச் செய்தார்.

“சம்புவோடு தூயம் மறந் தறியேன் தமிழோடு செய பால் மறந்தறியேன்...”

என்று அப்பர், தாமே தமிழ்ப் பாடலால் இறைவனை வழிபட்டதாகக் கூறியுள்ளார்.

சுந்தரர்,

“நல்விசை ஞானசம்பந்தனும் நாவினுக் கரையனும் பாடிய நற்றமிழ் மால சொல்லிய வேசால்லி ஏத்துக்ப் பானை “ - திருமுறை 7-67.5

எனச் சம்பந்தர், அப்பர் பாடல்களைக் கொண்டு துதிப்பதைச் சிவபெருமான் மிகவும் விரும்புவான் என அருளிச் செய்தார்.

பேரூர் ஆதீன முதலவர் சாந்தலினிக் குடிகள் தமது வைராக்கிய சாதகத்தில்,

“லழித் திடும்பவப் பகவவிரைந்து உள்ளாமே ஒதுவு, துணர்வோர்முற் பழிச்ச பாடலை அறந்துவைரை விட்டுப் பட்டு சொல்லிய வேசால்லி ஏத்துக்ப் பானை “ - திருமுறை 7-67.5

எனச் சம்பந்தர், அப்பர் பாடல்களைக் கொண்டு துதிப்பதைச் சிவபெருமான் மிகவும் விரும்புவான் என அருளிச் செய்தார்.

பேரூர் ஆதீன முதலவர் சாந்தலினிக் குடிகள் தமது வைராக்கிய சாதகத்தில்,

“லழித் திடும்பவப் பகவவிரைந்து உள்ளாமே ஒதுவு, துணர்வோர்முற் பழிச்ச பாடலை அறந்துவைரை விட்டுப் பட்டு சொல்லிய வேசால்லி ஏத்துக்ப் பானை “ - திருமுறை 7-67.5

என்று நால்வர் தமிழைச் சிறப்பித்துள்ளார்கள். மூதுணர்வோர் என்பது ‘நால்வர் முதலவானவர்’ என உரை வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

திருச்சிற்றம்பலம்

தமிழ் அரசுசை தொடரையும்...

மூலம் : லைண்டன் சைவ மாநாடு சிறப்புமலர் 2004 - பக்கம் 47

சௌவந்த அறியின் சிவத்தை அறியின்

சிவமுர்த்தங்கள் என்பன எவை?

சுத்த மாயையிலுள்ள மகேஸ்வர தத்துவத்தில் நின்று சிவன் கொள்ளும் இருபத்தைந்து மூர்த்தங்கள் சிவமுர்த்தங்கள் அல்லது மகேஸ்வர வடிவங்கள் எனப்படும். இவை, சந்திரசேகரர், உமாமகேசர், இடபாரூடர், சபாபதி, கல்யாண சுந்தரர், பிட்சாடனர், காமாரி, காலாரி, திரிபூராரி, சலந்தாரி, மாதங்காரி, வீரபத்திரர், அரியர்த்தர், அர்த்தநாரீசூரர், கிராதர், கங்காளர், சண்டேசாநுக்கிரகர், நீலகண்டர், சக்ரப்பிரதர், சகமுகாநுக்கிரகர், சோமாஸ்கந்தர், ஏகபாதர், சுகாசீனர், தட்சிணாமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர் என்பவையாம்.

இச்சிவ மூர்த்தங்களும் சிவலிங்கம், அம்பிகை, விநாயகர், முருகன், வைரவர் ஆகிய சிவவடிவங்களும் வழிபாட்டுக்கு உரியவை.

பிற தெய்வ வழவங்கள் வழிபாட்டுக்குரியன எல்லையா?

சிறு தெய்வங்களும் பிற தெய்வங்களும் சைவர்களின் வழிபாட்டுக்கு உரியவை அல்ல. இவற்றை வழிபடுவதால் எந்தப் பயனும் விளையாமல் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்குத் தடை உண்டாதலும் உண்டு. சிறு தெய்வங்கள் பொதுவாக உயர்நிலை அடைந்த ஆன்ம வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களும் சிவனருளாலே உயர்நிலை அடைந்தவர்கள் தமது புண்ணிய பலத்தினால் வானுலகத்தில் இருப்பவர்கள். இவர்களை வழிபடுவதை விடுத்து மேற்குறிப்பிட்ட சிவ மூர்த்தங்களை வழிபடுவது நிலையான பலனைத் தரும். இதனாலேயே திருமூறைகளும் சாத்திர நூல்களும் சிவ வழிபாட்டை ஊக்குவித்து, பிற தெய்வ வழிபாட்டைக் கண்டிக்கின்றன.

கைவன் கொள்ளும் திருமேனிகள் அவன் செய்யும் ஜந்தாழிலுடன் எவ்வாறு தொப்பு கொள்கின்றன?

சுத்தவித்தையில் இறைவன் அயனாக (பிரமனாக) நின்று படைத்தல் தொழிலைச் செய்கிறான். மாலாக (விட்டுணுவாக) நின்று காத்தல் தொழிலைச் செய்கிறான். உருத்திரனாக நின்று அழித்தல் தொழிலைச் செய்கிறான். மகேஸர தத்துவத்தில் மகேஸ்வரனாக நின்று மறைத்தல் தொழிலைச் செய்கிறான். சாதாக்கிய தத்துவத்தில் சதாசிவனாக நின்று அருள்ள தொழிலைச் செய்கிறான். இவற்றை நோக்கின் சிவபெருமான் ஒருவரே ஐந்தொழில்களும் செய்பவர் என்பது பெறப்படும்.

மேலே குறிப்பிட்ட உருத்திரனை ‘மகா ருத்திரன்’ என்றும் குறிப்பிடுவர். இவர் சுத்த மாயையில் நின்று அழித்தல் தொழில் செய்பவர். சுத்தமாயைக்குக் கீழும் உருத்திரர்கள் உள்ளனர். இவர்கள் ‘குணிருத்திரர்’ எனப்படுவர். இவர்கள் உயிரவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இறைநிலை அடைந்தவர்கள். சிவபெருமான் அதிட்டிக்க (அருள் ஆணையிட) செயலாற்றுபவர்கள் இவர்கள். இவர்களின் திருமேனி அனுபட்சத் திருமேனி எனப்படும். மகாருத்திரரின் திருமேனி சம்புபட்சத் திருமேனி எனப்படும். (அனு - ஆன்மர் சம்பு - சிவன்). சுத்தமாயைக்குக் கீழ்

உருத்திரர் போன்று பிரமாக்களும் விஷ்ணுக்களும் உள்ளனர். இவர்களும் அனுபட்சத் திருமேனி கொண்டவர்கள். சிவபெருமானின் அடிமுடி தேடிச் சென்றவர்கள் இவர்களே.

சிவனின் அடிமுடி தேழய வரலாறு எதனை உணர்த்துகிறது?

அடிமுடி தேடிய மாலும் அயனும், மேலே கூறியபடி, ஆன்மவர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் தம்புண்ணிய பலத்தால் வானுலகில் இருந்தாலும், தாம் உயர்நிலையில் இருப்பவர் என்ற கர்வம் இவர்களுக்கும் உண்டு. இந்தக் கர்வம் ஆணவத் தொடர்பாலான மலவாசனையால் வந்தது. இது இருக்கும் வரை இறைவனை முற்றாக அறிய முடியாது என்பதை உணர்த்துவது இந்தக் கதை.

திருக்கோயில்களில் கானும் முர்த்தங்கள் பல கைவன் கைவலி (ஆண், பெண்) வழவங்களாக உள்ளன. இவற்றுக்கிடையில் கணவன் மகனவி உறவு, தந்தை மகன் உறவு போன்றவையும் கூறப்படுகின்றன. கைவ குறித்த விளக்கம் என்ன?

இறைவனின் அருட்சத்தியே இறைவியாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இறை சத்தியும் ஞான சத்தி, கிரியா சத்தி, இச்சா சத்தி என மூன்றாகக் கூறப்படுகிறது. இறைவன் அல்லது இறைவி தனியாக நிற்கும் வடிவங்கள் இம்முன்றும் சேர்ந்த இறைவனை அல்லது சத்தியை உணர்த்துகின்றன. உதாரணம்: விநாயகர் வடிவம், சிவன் மட்டும் தனியாக இருக்கும் வடிவம். சில வடிவங்கள் இறைவனும் இறைவியும் சேர்ந்தி

ருப்பவை. இவை இறைவனையும் இறை சத்தியையும் உணர்த்துபவை. உமாமகேஸ்வர வடிவம் இத்தகையது. வள்ளி, தெய்வானை உடனிருக்கும் முருகனின் வடிவத்தில் தெய்வானை இறைவனின் கிரியா சத்தியையும், வள்ளி இச்சா சத்தியையும், வேல் ஞான சத்தியையும் குறிப்பன.

இறைவனைக் கணவனாகவும் இறைவியை மனைவியாகவும் கொள்வது உலகியல் நோக்கில் அமைந்தது. சிவனைத் தந்தையாகவும் முருகனை மகனாகவும் கொள்வதும் இத்தகையதே. இத்தகைய உறவுகளை விளங்குவதற்கு சைவ சித்தாந்த அறிவு பெறிதும் துணை செய்யும். அபிராமி அந்தாதியில் இறைவியைக் “கறை கண்டவனுக்கு மூத்தவளே” என்று அபிராமிப் பட்டர் விழிக்கிறார். பராசத்தி சுத்தமாயையில் நின்று கொண்ட அருட்டிருமேனி நீலகண்டன் (கறைக்கண்டன்) என்னும் வடிவம். இதனால் பராசத்தியாகி இறைவி கறைகண்டனுக்கு மூத்தவளாக பாடப்பட்டார்.

அருவ நிலையில் உள்ள கைவனால் செயற்பட முடியுமா?

அருவ நிலையில் இருக்கும் உயிர் எமது புலன்களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆயினும் அது உடம்பை இயக்குகிறது. மின்சத்தி எமது கண்ணுக்குத் தெரியவதில்லை. ஆயினும் அது ஒளி யைத் தருகின்றது. இது போல புலன்களுக்குப் புலப்படாத அருவ நிலையில் உள்ள இறைவனும் தனது அருட்சத்தியை கொண்டு செயற்படுகிறார். **திருச்சிற்றும்பலம்**

மலம் - கைவ சித்தாந்த விளாவிடத் (கலாநிதி க.கணேசவிங்கம்)

அழயார் பெருஞமயினி சூவர்ண உள்ளு - ஸரிய பூராணம்:

திருந்தூண்டு நெறிவாழ உதிந்து ஞானத்துவ முனிவர் திருநாவுக்கரசர்

பழையாறை

பழையாறை

“திருநிற்ற செம்மையே செம்மையாகக் கொண்ட திருநாவுக்கரையன்றன் அழயார்க்கும் அழயேன்”

சமனர் கோயிலை அழித்து சிவபெருமானுக்கு திருக்கோயில் எழுப்பியதை

சிவபெருமான் எழுந்தருளிய பழையாறை என்னும் பதியைச் சேரச் செல்லும் பொழுது, வடதளி என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவலிங்கப்பெருமானைச் சமனர்கள் மறைத் திருத்தலைக் கேள்வியற்று, அண்மையில் ஓரிடத் திற்சென்று, திருவழுது செய்யாமல் சுவாமியைத் தியானித்து, “சுவாமி! அழயேன் தேவர்குடை திருவருவைக்கண்டு வணங்கியன்றிப் போகேன்,

குறிக்களையும் அருள் செய்து, நம்மை நாவரசு வணங்குவதற்காக, நன்னெறியில் ஒழுகாத சமனர்களை அழித்து, அங்கிருந்து அகலச் செய்வாயாக!” என்று அருள் செய்தார்.

மன்னனும் துயில் எழுந்து எம்பெருமானின் திருவருளை எண்ணி வணங்கினான். தான் கனவில் கண்ட வியப்பான காட்சியை அமைச்சர் கருக்குச் சொல்லி, அவர்களுடன் தானும் விரைவாய் அவ் விடத்திற்குச் செல்லலானான். கனவில் பெருமான் அருளிய அடையாளங்களின் வழியே சென்று, சிவ வடிவமான அப்பர் பெருமானை கண்டு, சமனராகிய சீழானவர்கள் செய்த வஞ்சனையை வெளிப்படச் செய்த

அழைத்து கொடுத்தான். பின்னர் நாவரசரை வணங்கி, திருக்கோயிலினுள் அழைத்துச் சென்றான். ஞான வள்ளலான நாவரசரும் அக்கோயிலுக்குள் சென்று இறைவரின் திருமுன்பு நின்று போற்றுவாராய்,

“தலையெல்லாம் பறிக்குஞ் சமன் கையரு கிலையினான் மறைத்தான் மறைக் கொண்டுமே யலையினாற் பொழி லாறை வடதளி நிலையி னானாழ யேநினைந் துய்ம்மினே”

எனும் “தம் தலை மயிரைப் பறித்தனும், நின்று உண்ணும் யெல்லும் கொண்ட கூட்டத்தவரான

பழையாறை

பழையாறை

அந்தத் திருவருவை மறைத்த சமனர்களுடைய செய்க்கையைக் கெடுத்தாலும்” என்று எம்பெரு மானை வேண்டினார்.

அப்பர் பெருமானின் வேண்டுதலை எவ்வாறு எம்பெருமான் மறுப்பார். எனவே அதற்கிணங்க சிவபெருமான் அரசனுக்கு கனவில் தோன்றி, “அறிவற்ற சமனர்கள் நம் கோயிலை மறைக்க நாம் அதனுள்ளே ஏருந்தோம் என்றநாளி, அவ்விடத்தைக் காணக் கூடிய அடையாளக்

நாவரசரின் திருவடிகளை வணங்கினார். தீவினை தாங்கியவர்களான சமனர்களை யானையால் மதிப்பிட்டு கொன்று அவர்களின் வஞ்சனைகளை தகர்த்தான்.

அச்சமனர் பள்ளியை அழித்து, மன்னன் சிவபெருமானுக்கு உரிய விமானத்தையும் ஆக்கி உரியவாறு விளங்கச் செய்து, பெருமானை வழிபடுதற்கான பூசனைக்கு வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் அறக்கட்டளைகளாக வகுத்து

சமனர்கள் மறைத்தாலும், மெய்ம்மையுறைத் தொற்கள் தம் சிற்றறிவினால் மறைத்து வைத்திட முடியுமோ!” என்னும் கருத்துக் கொண்ட விலை மதிப்பதற்கரிய வாய்மையுடைய திருக்குறுந் தொகையைப் பாடியருளினார். பின்பு அங்குத் தங்கியிருந்த சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் பிற பதிகளையும் வணங்கக் கூட்டுவானார்.

திருச்சிற்றம்பலம்
திருநாவுக்கரச நாயனார் பூராணம் (274 - 300)

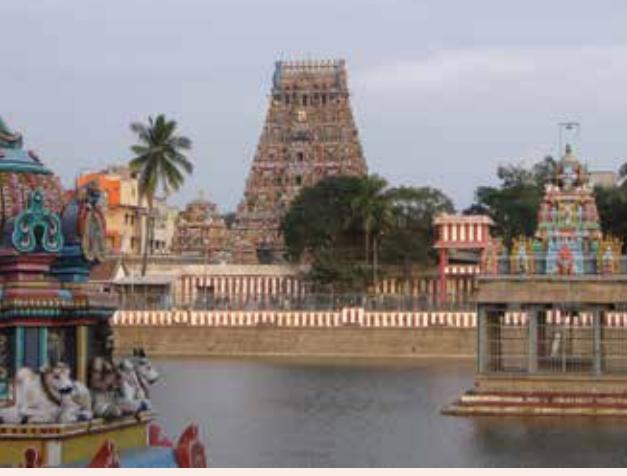
ஈசனைத் தேழிய தென்னாட்டுப் பயணம்-

அருளிமிகு கற்பக வஸ்ஸியம்ஷை உழைஷை குபாலீசுவரர் திருக்கோயில் - திருமழிலாப்பூர் [குபாலீசுரம்]

[தேவாரப் பாடல்பெற்ற 274 சிவபுரங்களில் 256 நூவது திருக்கோயில் திருமழிலாப்பூர் [குபாலீசுரம்]]

**“வழவுடைய மங்கையுந் தாழுமெல்லாம்
வருவாரை யெதிர்கண்டோம் மயிலாப்புள்ளே”**

உமாதேவியார் மயில் உருவமாய் இறை வணப் பூசித்ததால் திருமயிலை என பெயர் பெற்றதும், திருஞானசம்பந்த பெருமான் எம்பெருமான் துணைகொண்டு அரவு தீண்டிய பூம்பாவையை உயிர்ப்பித்து அற்புதம் நிகழ்த்திய பேறுடைய திருத்தலமே கற்பக வல்லியம்மை உடனுறை குபாலீசுவரர் பெருமான் உறையும் திருமயிலை திருத்தலம்.

அமைவிடம்: சென்னை மாவட்டம், தமிழ்நாடு

சென்னையின் தென்பகுதியில் விளங்குவது இத்தலம். சென்னைக்குத் தெற்கே 6 கி.மீ. தூரத்தில் இருக்கிறது. சென்னையின் நகரப் பேருந்துகளில் அனைத்து இடங்களிலிருந்தும் மயிலாப்பூர் செல்லலாம்.

கைவர் திருப்பெயர்: குபாலீசுவரர்.

கைவியார் திருப்பெயர்: கற்பகாம்பாள், கற்பக வல்லியம்மை.

கோயில் மரம்: புன்னை மரம்

தீர்த்தம்: குபாலி தீர்த்தம், திருக்குளம்.

வழிப்போர்: சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தர், ஜயங்கள் காடவர்கோன் நாயனார், நம்பியாண்டார் நம்பி,

சேக்கிழார், அம்பிகை, ரோமர் முதலியோர்.

பாமாலை: சம்பந்தர், அப்பர், நம்பியாண்டார் நம்பி.

திருத்தலத்தின் மீது பாடப்பட்டத் திருப்பதிகங்கள்
திருஞானசம்பந்தர் அருளிய திருப்பதிகம்
மட்டும் புன்னையான் கானல் மடமயிலைக்
கட்டிடங்கள் கொண்டான் குபாலீச் சரம்மனம்ர்ந்தான்
ஒட்டிடப் பண்பின் உருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிடல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய்.
(2-47)

நந்தா மூர்த்தி நாயனார் அருளிய திருப்பதிகம்
கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொன் முருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கும் அழயேன்
நிறைக்கொண்ட சிந்ததயான் நல்வேலி வெற்ற
நிற்றீர்ச் செந்மோஹன் அழயார்க்கும் அழயேன்
துறைக்கொண்ட செம்பவளம் செனக்கற்றுக் சோதித்
தொஸ்மயிலை வாயிலான் அழயார்க்கும் அழயேன்
அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையுவோர்க் கடியேன்
ஆருரன் ஆருரில் மம்மானுக் காளே.
(7-39-8)

நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிய திருப்பதிகம்
மாஹா அருளரன் தஸ்னை மனதை லயத்திருத்தி
ஶூரா அறிவாம் ஒளிவிளக் கேற்றி அகமலர்வாம்
வீறா மலரளித் தஸ்பவறும் மெய்யமிர் தம்காடுத்தான்
வீறார் மயிலையுள் வாயிலான் என்று விளம்புவரே.
(11-33-62)

சிறப்பு பெரும். இந்நாளில் குபாலீசுவரரை வணங்கினால் பரமானந்த நிலை என்னும் பிறப்பற்ற நிலை பெறலாம் என்பது தொன் நம்பிக்கை.

திருத்தல வரலாறு

உமையவள் சிவபெருமானிடம் ஜெதெழுத்துக்கீன் பெருமைதனையும், திருநீற்றின் மகிமைதனையும் விளக்கிடவேண்டுகோள் விடுக்க, சிவபெருமான் அவ்விளக்கந்தனை நல்கிட, அதுபோது மயிலைன்று தோகை விரித்தாட, தேவியார் தமது கவனத்தை அதில் செலுத்தினார். அதனால் கோபமுற்ற சிவபெருமான், “நீ பூதலத்தில் மயில் உருப்பெற்றிவோய்” என சாபமிட்டார். “சாயம் நீங்க தொண்டை நாட்டிற்கு சென்று தவம் செய்” எனக் கூறினார்.

அவ்வாறே இத்தலத்தில் அமைந்துள்ள புன்னைமரத்தின் கீழ் சிவவிங்கத்தை பூசித்து

அம்மையார் வழிபட்டார். அவர்தம் அரும் தவத்தின் மகிமையால் சிவபெருமான் தேவியின் முன் தோன்றி, “மயிலாய் ஒருங்க பழி உன்கள விட்டகன்றது. கற்பகவல்லி என்பதான பெயர் உனக்காகுக” என வரம் அருளினார். அச்சமயம் தேவியார் பரமனை நோக்கி அடியேன் இங்கு தவம் செய்து உயர்ந்ததால் இப்பகுதி “மயிலை” என பெயர் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார். பரமனும் அவ்வாறே அருளியதாக வரலாறு கூறுகிறது.

சிவனைப்போலவே நான்முகனுக்கும் ஐந்து தலைகள் இருந்தன. இதனால் தானும் சிவனுக்கு ஈடானவனே என்ற ஆணவம் நான்முகனுக்கு ஏற்பட்டது. நான்முகன் ஊழியில் அழிந்து மீண்டும் பிறப்பதால் அவர் நிலையில்லாதவர் ஆகிறார். சிவபெருமானோ ஆதியும், அந்தமும் இல்லாதவர். இதை உணராமல் நான்முகன் ஆணவம் கொண்டதால், அவரைத் திருத்த நினைத்த சிவபெருமான், அவரது ஒரு கபாலத்தை (தலையை) கிள்ளி கையில் ஏந்திக் கொண்டார். எனவே இவர், கபால ஈசவரர் என்றழைக்கப்பட்டு கபாலீசுவரர் ஆனார். தலமும் கபாலீசுரம் என்று பெயர் பெற்றது.

திருக்கோயில் அமைப்பு

கிழக்கில் ஏழு நிலை இராசகோபுரம். தலமரம் புன்னை மரம் அருகே புன்னைவனநாதர் சந்திதி உள்ளது. அம்பாள் மயில் வடிவில் பூசித்ததால் மயில் உருவமும் சிலையாக உள்ளது. இது, வாயிலார் நாயனார் தோன்றிய தலமாகவும், முத்தி தலமாகவும் உள்ளது, குருபூசை நாள்: மார்கழி - ரேவதி. வாயிலார் சந்திதி கற்பகம்பாள் சந்திதிக்கு எதிரில் வடக்குப் பார்த்த தனி ஆலயமாக உள்ளது. பூம்பாவை குடத்தினின்றும் தோன்றும் திருவருவமும் பிள்ளையார் பதிகம்

பாடும் திருவருவமும் உடனாகத் தனிக்கோயி லாக வெளிச் சுற்றினுள் மேற்குக் கோபுர வாயிலை அடுத்து வடபுறம் அமைத்து வழிபடப் பட்டு வருவது வணங்கத்தக்கது.

பங்குனித் திங்களில் 10 நாள் பெருந்திருவிழா, அறுபத்து மூவரின் திருவிழா சிறப்பாக நடைபெறகிறது. தைப்புச் சுத்தை ஒட்டிய நிறைமதி தெப்பத் திருவிழா இடம் பெறும். அன்று சிறப்பாகக் கபாலீசுவரருக்கு தேனால் திருமஞ்சனம் நடைபெறும்.

மயிலாப்பூர் (பழமையான) கபாலீசுவரர் கோயில் பற்றிய குறியீடு: பழைய கோயில் இப்போது உள்ள Santhome Cathedral Church உள்ள இடத்திலுருந்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவத்திரு. கெள்ளாடு நிலவன்

“வழவுடைய மங்கையுந் தாழுமெல்லாம்

வருவாரை யெதிர்கண்டோம் மயிலாப்புள்ளே”

என்பதாகும். இதையே

“மங்குல் மதிவழும் மாடவீதி மயிலாப்பு வுள்ளார் மருகவுள்ளார்” எனக் கோயில்

சிவபூமியில் சிவனைத் தேடி

2000 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றை கொண்ட
திருக்கரணச் திருமங்கலாய் சிவன் கோமில்

ஆழத்திரு நாட்டில் தேவாரப்பாடல் பெற்ற திருக் கேத்சீசரம், திருக்கோணேச்சரம் ஆகிய தலங்களுக்கு முன்பே திருமங்கலாய் திருக்கரைசை எனும் இடத்திலுள்ள சிவாலயம் சுமார் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தொல்பொருட் சின்னங்களைக் கொண்ட மைந்தது என்று பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் “இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு- கிழக்கிலங்கையில் நாகரும் தமிழம்” என்ற நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிவாலய உற்பத்தி

இந்த சிவாலயம் பற்றி திருமலைப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த இருவர் சிறு கட்டுரையாக்கம் ஒன்றைச் செய்துள்ளனர். அவர்களில் பண்டிதர் இ. வடிவேல் எழுதிய “திருகோணமலை மாவட்ட திருத்தலங்கள்” என்ற நூலில் திருமங்கலாய் சிவன் கோயில் பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தற்போது இந்த ஆலயம் அழிந்த நிலையில் இருக்கின்றது. கருவறை சிதைந்து விட்டது. அர்த்த மண்டபம் சிதைந்த நிலையில் பாதுகாக்கப்பட்டி ருக்கின்றது. மகாமண்டபமும், மற்றும் ஆலயக்கட்டி டங்களும் அத்திரவாரமட்டத்தில் சிதைந்து மண்ணில் மறைந்து கிடக்கின்றன.”

மேலும் அவர் இங்குள்ள திருமங்கலாய் சிவனின் பெயர் கந்தலிங்கேச்சரர் என்றும் மகாவலிகங்கையில் ஆடி மறைத்தியிலும், மகரத் திங்களிலும் தீர்த்தமாடி வழிபட்டு, திருக்கரைசைப் புராணம் படிப்பும் நடைபெற்று வந்தது என்றும், மகாவலிகங்கையின் பெருக்கால் இவ்வாலயம் அழிந்து காடாகி முடிவிட்டது என்றும், இங்குள்ள திருவுருவங்கள் முதூரிலுள்ள பிள்ளையார் கோயிலில் வைக்கப்பட்டு உள்ளகாகவற் குறிப்பிடுகிறோம்.

மற்றவர் திருமலையைச் சேர்ந்த வைத்தியகலாந்தி அ.சுதீஸ்குமார் அவர்கள் அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத்தின் வைரவிமா மலரில், பண்டிதர் இ. வடிவேல் ஜயாவின் குறிப்புக்களை ஆதாரம் காட்டி இவ் ஆலயம் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும், மீளவழிபாடு செய்யும் பொருட்டு புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும் என்ற அவ்வை மன்றவைக்கிராந்தர்.

இத் தலத்தைப் பற்றிய ஓர் புதிய அத்தியாய வரலாற்றைத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் மூலம் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் “இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு - கிழக்கிலங்கையில் நாகரும் தமிழரும்” என்ற நூலில் “திருக்கரசையில் நாகர் அமைத்த கோயில்” என்ற தலைப்பில் தன் ஆய்வு அனுபவ ஆக்கத்தினை எழுதியுள்ளார். இது வரைகாலம் இத்தலம் பற்றிய தொல்லியல் ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்ற ஆதங்கம் இவருடைய ஆய்வுகளினாலும், பேராசிரியர் தமிழர் மீதும் சைவத்தின் மீதும் கொண்ட பேரார்வத்தாலும் தீர்த்துவைக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் பூர்வீகீக்கு முடிகள் என்று சூறப்படும் நாகர் வம்சத்தினர் வாழ்ந்த இடமாக திருக்கரசை விளங்கியுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி அவர்கள் மிகுந்த பலமும் வளமும், சமயப்பற்றும் கொண்டவர்களாக பல தலைமுறைகளாக ஆட்சிபுரிந்துள்ளார்கள் என்பது அங்கு கிடைத்துள்ள ஏராளமான தொல்பொருட் சின்னங்கள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. திருக்கரசையில் சிவாலயம் உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்பு நாகவழிபாட்டுத் தலம் ஒன்று இருந்தமையை அங்கு கிடைத்துள்ள நாகவழிபாட்டுச் சின்னங்கள் மூலமாக அறியமுடிகின்றது. இதே போல நாகர்கள் ஆட்சிபுரிந்த அம்பாறை (காரைதீவு), கந்தரோடை, மாவிட்டபுரம் போன்ற இடங்களில் காணப்படும் நாகச்சின்னங்களும் இதற்குத்தக்கச் சான்றுகளாகும்.

அன்றை பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அது கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு உரியது என்றும் நாகர் திருக்கரசையில் அமைத்த சிவன் கோயிலுக்குரியது என்றும் கொள்ளலாம் என்று பேராசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இங்கு “மணினாகன்” என்ற பெயர் சைவசமயக் கடவுளின் பெயராகவும், அதேவேளை நாக மன்னர் களுக்குச் சூட்டப்பட்ட பெயராகவும் இருந்துள்ளது. அக்காட்டினுள் மறைந்து கிடக்கின்ற கோயிலின் இடிபாடுகளுடைய பல வகையான தூண்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் சில தூண்களில் சிவனின் திரிசூலக் குறி பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும் இன்னுமோர் தூணைன்றில் மூன்று நாக மன்னர்களின் பட்டப் பெயர்கள்

**“வேள்ளாகன் மகன் வேள்கண்ணன்
வேள்கண்ணன் மகன் வேள்ளாகள்”**

என்று குறிப்பிடப்படுவதிலிருந்தும். நாகமன்னக்களுக்கும் சைவத்திற்கும் தொடர்புகள் இருப்பதை அறிந்து கொள்வதோடு திருக்கரசையில் உருவான சிவன் கோயில் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு வழிபடப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதையும் உணர முடிகின்றது.

இவ்விபரங்களை பேராசிரியர் தனது நூலில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“சிவாலயம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பு திருக்கரசை நாக வழிபாட்டுத் தலமாக விளங்கிய தென்று கொள்ளமுடிகின்றது. நாக வழிபாட்டுச் சின்னங்களான கற்கள் சிலவும் இங்கு கிடைத்துள்ளன. ஆதி யில் நாகவழிபாட்டினரான நாகர் காலப்போக் கில் சைவசமயத்தைப் பின்பற்ற முற்பட்டமைக்கும் இங்குள்ள தொல்லியற் சான்றுகள் ஆதாரமாகும். இருப்பினும் சைவசமயக் கடவுள்களை அவர்கள் ‘மணினாகன்’ என்ற பெயரால் குறிப்பிட்டமை. இவற்றினாற் புலனாகின்றது. இது பொது வழமையாகிவிட்டது என்பதை யாழ்ப்பாணத்திலும் வன்னியிலும் மூன்றா கல்வெட்டுப் பொறித்த பல சின்னங்கள் மூலமாக அறிய முடிகின்றது”

இங்கு கிடைத்துள்ள தொல்பொருள் சின்னங்கள் எல்லாம் ஏறத்தான் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது எனக் கூறும் பேராசிரியர், தமிழ்ப் பிராமி எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்ட குறிப்பாக “மணினாகன்” என்னும் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட நந்தியின் கல்லூரு வம் அங்கு இருந்ததாகவும், அது தற்போது அங்கில்லை என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் அவர், அங்கு கிடைத்துள்ள சிவலிங்க வடிவம் மிகவும் தொன்மையானது. அதன் நடுப்பகுதியில் “மணினாகன்” என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டு இருப்பதையும் அவதானித்து ‘தென்னாசியாவிலே கிடைக்கின்ற மிகவும் புராதனமான சிவலிங்கங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்’ என்கின்றார். ஆகவே இங்குள்ள நந்தியும் சிவலிங்கமும் ஒரே காலத்தனை அகையால்

அவ்விரண்டும் ஒரே கோயிலுக் குரியவை என்றும் தனது நூலில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“കോയിലിൻ ഉട്ടയാരെയുമ്,
നൂർത്തിയിനെയുമ് മണിഞ്ഞാകൻ എൻ്റു
പെയരിട്ടുംശാമൈ പുതുമൈയാൻതു.
ഇതു തെന്നിന്ത്യിയപ് പണ്പാട്ടു
മരപിലുമ് സൗമ്യത്തു ചൈവചമയ വര
ലാർഹിലുമ് ഇതുവരെ വെബിവരാത വിടയമാകും”

சைவப்புலவர்
சுந்தராஹரத்தி துவஷ்யந்த்
கலவாணி முதுகலவாணி, பிரான்சு

திருத்தல புராணம்

திருகோனமலையின் தலச்சிறப்பினை எடுத்தோ தும் புராணங்களில் தட்சினகைலாச புராணம், திருக்கரசை புராணம், திருக்கோணாசல புராணம் ஆகிய மூன்றும் தனிச்சிறப்புப் பெற்றவை. இவற்றுள் திருக்கரசை புராணம் திருமங்கலாய் சிவன் மீது பாடப்பட்ட தலமான்மியமாகும். இதன் நூலாசிரியர் பற்றியும், இது உருவான காலம் பற்றியும் உறுதி யாகக் கூறுவதற்கு ஆதாரங்கள் இது வரை கிடைத்தில். இப்புராணத்தில் நான்கு சருக்கங்கள் உள்ளன. இன்றும் இப்புராணம் கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள பல சைவக் கோயில் களில் பாராயணம் செய்யப்பட்டும் வருகின்றது. இந்நால் திருமங்கலாய் சிவன் கோயில் வரலாற்று டனும், அதன் அருகாமையில் உள்ள அகத்தியர் திருக்கோயில் உடனும் தொடர்புபட்டது. கங்கை, தாபனம், பூசை ஆகிய சருக்கங்களிலே சூரியகுலத்தில் உதித்த அயோத்தி புர அரசன் சிங்கபுயன் ஸழத்தீவை வந்தடைபோது, அக்காலத்தில் திருமங்கலாயில் இருந்தவாறு ஆட்சி புரிந்த எழில்வேந்தன் எனும் மன்னனின் மகளாகிய திருமங்கை என்பவளை சிங்கபுயன் மணம் முடித்து இவ்விடத்தையும் ஆட்சிபுரிந்து, அங்கு ஒரு சிவன் கோயிலும் கட்டி பூசை புரிந்து வழிபட்டனர். அதனால் திருமங்கலாய் சிவன் கோயில் என வழங்கப்பட்டலானது. பின்பு அகத்திய முனிவர் அமைத்த கோயிலையும் புதுப் பித்து பூசை புரிந்ததாக கூறப்படுகின்றது.

ஆகவே ஆரம்ப காலத்தில் திருக்கரசையம்பதியில் இரு சிவாலயங்கள் மன்னர் ஆதரவுகளுடன் பூசை வழிபாடுகளுடன் சிறப்புடன் நல்நிலையில் இருந்துள்ளதை அங்கு கிடைத்துள்ள தொல்லியல் சான்று களும், திருக்கரசை புராணமும் எடுத்துக் கூறுகின்றன. இவ்விரு சிவாலயங்களும் ஈழத்தின் மிகப் புராதன மான சிவத்தலங்கள் எனக் கொள்ள இடமளிக்கின்றன. தற்காலத்தில் இவ்வாலயங்களில் முழுமையை எம் கண்ணால் கண்டு வணங்க முடியாத அவல நிலைக் குள்ளாகியுள்ளோம். இவ்ஆலயங்கள் முற்றாகச் சிதைவடைந்து அதன் ஏராளமான பாகங்கள் காடாலும் புற்களாலும் மன்னைலும் மூடப்பட்டு மெல்ல மெல்ல இறந்து கொண்டு வருவதை சைவர்கள் யாவரும் உணர வேண்டும். மீண்டும் உயிர்ப்புடன் இவ்வாலயங்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டு தமிழ் வேதாகம மந்திரப் பாடல்களோடும் பூசை வழிபாடுகளோடும் சுவாமிமலையில் தளைத்தோங்க திருமலைச் சைவச் சான்றோர்கள், இளைஞர்கள் மன்வரல் வேண்டும்.

மேரு நடோடி மிக்கிடப் பிங்கலை
கறுமில் வானின் லெங்கைக் குறியுறுங்
சாரும் திலை வளத்து தண்மா மலையுத் தூடு ஏறுங்
சுமுழுகன கைவ சிவபூமியே - (திருமந்திரம் -
2701 அம் பாடல்)

Siva P.Ketharan

English Editor – Thennadaaru

Thennadaaru Tamil Atheenam (Madam) – Australia

+61 49949 3300, ketharan@thennadaaru.org

Rasa Rasa Cholan's Message

Rasa Rasa Cholan is an astounding figure whose identity has stood the test of time and is still known to millions of people close to a thousand years after his passing. He was a great leader of Chola Dynasty and rule majority of southern India and pockets of south-east Asia during the 10th and 11th centuries. Renowned for his military prowess and visionary leadership, he left an indelible mark on history through his ambitious architectural projects, notably the iconic Peruvudaiyar Kovil, and his patronage of literature, exemplified by the compilation of the Thirumurais. More importantly, it can be said that Rasa Rasa Cholan motivations and actions left a message to the world, setting a standard for future generations, us, to follow suit.

Rasa Rasa Cholan's most notable achievement and crowning glory was undoubtedly the Thanjavur Periya Kovil, a masterpiece of Tamil architecture that stands as a testament to human ingenuity and devotion. The mammoth structure constructed in the 11th century is a marvel that has withstood the complexities of time and still has the capacity to resonate with millions of people. This Temple acts as a pristine place of devotion and worship for many people providing them with a platform to be closer with god. Its colossal Vimana, intricate carvings, and spiritual sanctity have made it an enduring symbol of cultural and architectural excellence. However, not only is this temple an architectural marvel and a place of worship it's an echoing of the Rasa Rasa Cholan's commitment and legacy to creating something that has the ability to transcend generations while acting as a symbol representing the Tamil language, culture and history.

Further Rasa Rasa Cholan's impact on this world can be further highlighted through his role in obtaining the Thirumurais. During his rule only a few sacred verses of the Thirumurais had been known. But Rasa Rasa Cholan's passion and love for these sacred hymns motivated him to find all these literary masterpieces to spread the wealth of knowledge that had been written in them. Nambi Andar Nambi and the king himself recollected around 10% of all the Thirumurais from Chidambaram Temple as the rest had been damaged by termites. Rasa Rasa Cholan's strong motivation to rediscover these Thirumurais has left a lasting impact on the lives of millions throughout history and even until this day. These Thirumurais have provided the world with great amounts of knowledge on god and even life itself and their sacred lines still continue to be sung today.

We will continue to acknowledge Rasa Rasa Cholan's legacy in many millennia to come,

however we should strive to think beyond, and truly reflect on his accomplishments. Only then must we ask ourselves: What are we building today that will withstand the passage of time whilst maintaining Tamil culture? In a world marked with rapid and ever-occurring changes, the legacy of this king challenges us to extend our vision beyond the present, and strive for contributions that last hundreds of life times. In the spirit of Rasa Rasa Cholan let us build, create and contribute to society with the mindset of leaving an impact on this world, that will last millennia. Only through such activities can we leave a legacy that will brighten the lives of the future just like how the legacy of Rasa Rasa Cholan continues to illuminate our past.

கொடுடயளி சௌங்கோல் குழுயோம்பல் நான்கும்

உடையானாம் வேந்தர்க் கொளி. - திருக்குறள் 390

He is the light of kings who has there four things, beneficence, benevolence, rectitude, and care for his people. - Thirukkural 390

Miracles of Saiva Saint Thirugnanasampanthar Swamikal

Thirugnanasampanthar was a Saiva poet/saint, who lived in the seventh century CE. He is one of the most prominent saints amongst the 63 Nayanars. Sampanthar's entire collection of hymns about Lord Shiva is called "Thirukkadaikappu". These were later collected to form the first three volumes of the Thirumuraikal – one of the principle texts for Saiva Sithantham philosophy.

Sambanther and Appar were once staying in Thiruveezhimizhalai. The temple is said to have got its name Thiruveezhimizhalai, as before it was built it was a forest filled with sandalwood, jackfruit and a plant named Veezhi and also because there was once a hunter named Mizhalai Kurumbar who lived here and offered the Veezhi plant to Sivan daily. It was in this town there was a big famine due to the lack of rain and many people were suffering. Sivan

appeared in the dreams of both Sampanthar and Appar and told them that he will place some gold coins every day in the temple for them to buy food for the people of the town. The next morning both Sampanthar and Appar went to the temple and got the gold coins and fed the people, however Sampanthar's gold coins were worth less than Appar and so he couldn't feed as many people. Sampanthar then prayed to Sivan in the form of a hymn Vasi Theerave, which goes as follows.

வாசி தீரவே, காசு நல்குவீர்
மாசின் மிழலையீர், ஏச லில்கலயே.
இறைவ ராயினீர், மறைகொள் மிழலையீர்
கறைகொள் காசினை, முறைமை நல்குமே.
செய்ய மேனியீர், மெய்கொள் மிழலையீர்
பைகொள் அரவினீர், உய்ய நல்குமே.

vaasi theeravae kaasu nalkuveer
maasin milalaiyeer aesa lillaiyae.
iraiva raayineer maraikol milalaiyeer
karaikol kaasinai muraimai nalkumae.
seyya meniyeer meykol milalaiyeer
paikol aravineer uyya nalkumae.

In English this translates to, Sivan in Milalai which has no blemish. grant me coins without discount in changing them. there is no reproach. Sivan who is the master! grant me the coins which are defective, in the proper manner, without defect. Sivan who is in Milalai where truth reigns! and who has a cobra with a hood! grant me some defectless coins to save me.

Sivan bestowed Sambanther with gold coins that had the same value as Appar's coins and Sambanther went on to buy more food for the people of the town who were suffering from the famine

Kanthan Kavin Arumai (Sasdi)

Kanthan Kavin Arumai (Kantha Sasdi) is a very vibrant and spiritual festival celebrated by Tamil Hindus all over the world. This special festival consisting of six days, dedicated to lord Murugan, symbolizes the victory of good over evil and serves as a strong reminder of the power of devotion and faith.

You may wonder why Kanthan Kavin Arumai consists of 6 days? This is because, this is the time period where a fierce battle between lord Murugan and an evil demon called Soorapadman happened. This story first starts from when the evil demon Soorapadhmam obtains a boon, making him virtually invincible. Empowered by his boon, he began to wreak havoc and pain to the people. The gods who seemed helpless, weren't able to subdue him. Yet, they went and asked for help from lord Shiva. In response to their pleads, lord Shiva opened his third eye, located on his forehead. This created an amazing

blessing to all the people, giving birth to lord Murugan. He was born in a pond full of lotus flowers and was granted six divine faces. He had six celestial mothers raise him, known as the Karthikey penngal. Hence, he received his other name, Karthikeyan. Lord Murugan grew very quickly and was in everyone's hopes of defeating the evil demon. His Mother, lord Parvathi gifted him with a Vel (spear) to fight the battle with and soon the lord embarked on his mission to destroy the forces of evil. The battle happened in a time period of six days. Although, in the war it was not only Soorapadman by himself. His two brothers, Gajamukhasuran and Simhamukhan also accompanied him in the battle. Firstly, Soorapadhmam sent his brother Gajamukhasuran to fight. Although, he was unable to defeat lord Murugan and had been killed. Soorapadhmam then sent his second brother Simhamukhan. Although, yet again, he was killed by the lord. This all made Soorapadhmam very angry, and he finally headed off to fight the lord. In the last day, when the battle was about to end Soorapadhmam used his evil magic and transformed into a mango tree. Although, lord Murugan knew he had done this and used his Vel to split the tree into

மாதுவன் சத்சௌ
ஆண்டு 8
பேஞ் - ஒக்டோபரியா

two halves. One half was a peacock which became his vehicle and the other one was a rooster which became his flag. This marked the end of everyone's pain and sorrows, and a new era of worship to lord Murugan begun.

This festival commences on the first day of the waxing moon in November. During Kanthan Kavin Arumai poojas are consistently happening in temples, along with people singing Kanthan Kavin Arumai Kavasam. Kantha Sasdi Kavasam is a devotional hymn dedicated to lord Murugan. It is widely recited on the days of Kanthan Kavin Arumai by devotees seeking the blessing and protection lord Murugan. Along with these activities, people also fast during these six days. They all hope for the lord Murugan to fulfill all their desires and bless them and protect them by fasting.

In Conclusion, Kanthan Kavin Arumai is an auspicious festival celebrated by many Tamil Hindus across the world. Kanthan Kavin Arumai happens for six days, which is the duration of time when the battle between Surapadhmam and lord Murugan occurred.

(The facts and stories are from writer's view, since Thennadu is promoting kids to contribute we don't change drastically to align with our Philosophy, with time we will help them to improve the article to align with our philosophy)

Padal Pettra Thalam - Thiruketheeswaram

The Thiruketheeswaram temple commonly referred to as the Keteeswaram temple is an ancient Saiva temple situated in Mannar in northern province of Sri Lanka. This temple is known to be one of the island's Pancha Eecharam (A group of five coastal temples which were built around the perimeter of Sri Lanka), that were dedicated to Lord Siva. Thiruketheeswaram temple is one of the 275 Thevara Thiru-thalangal of Sivan, glorified in the poems of the Thevarams. The temple overlooks some of the ancient Tamil port - towns which includes Manathi and Kudiramalai.

Thiruketheeswaram temple is an extremely

old temple which is said to be around 2400 years old although the exact date of its creation is unknown. It thrives beside the buried city of Mathottam a ancient Saiva city and a central trading place for ancient trades. However, this temple is one of the many temples which has experienced destruction and creation as when the Portuguese attacked in the 16th century many of the temples and cultural sites were destroyed. Nearly 400 years later the temple was reborn in the 20th century by the Thiruketheeswaram restoration committee in the 1950s.

The legend of its temple connects to the sagar manthan also known as the churning oceans, which is recounted in the Bhagavat Purana and the Vishnu Purana as well as the Mahabharata. Among the many treasures yielded by the churning, the most prized is amrita, the nectar of immortality, which was claimed by the devas after a victorious battle with the asuras. When the nectar was being distributed a asura came and sat in the row of the devas as soon as vishu realised this he cut himself into two pieces with his discus however having taken the nectar he was already immortalised. The two patriots of

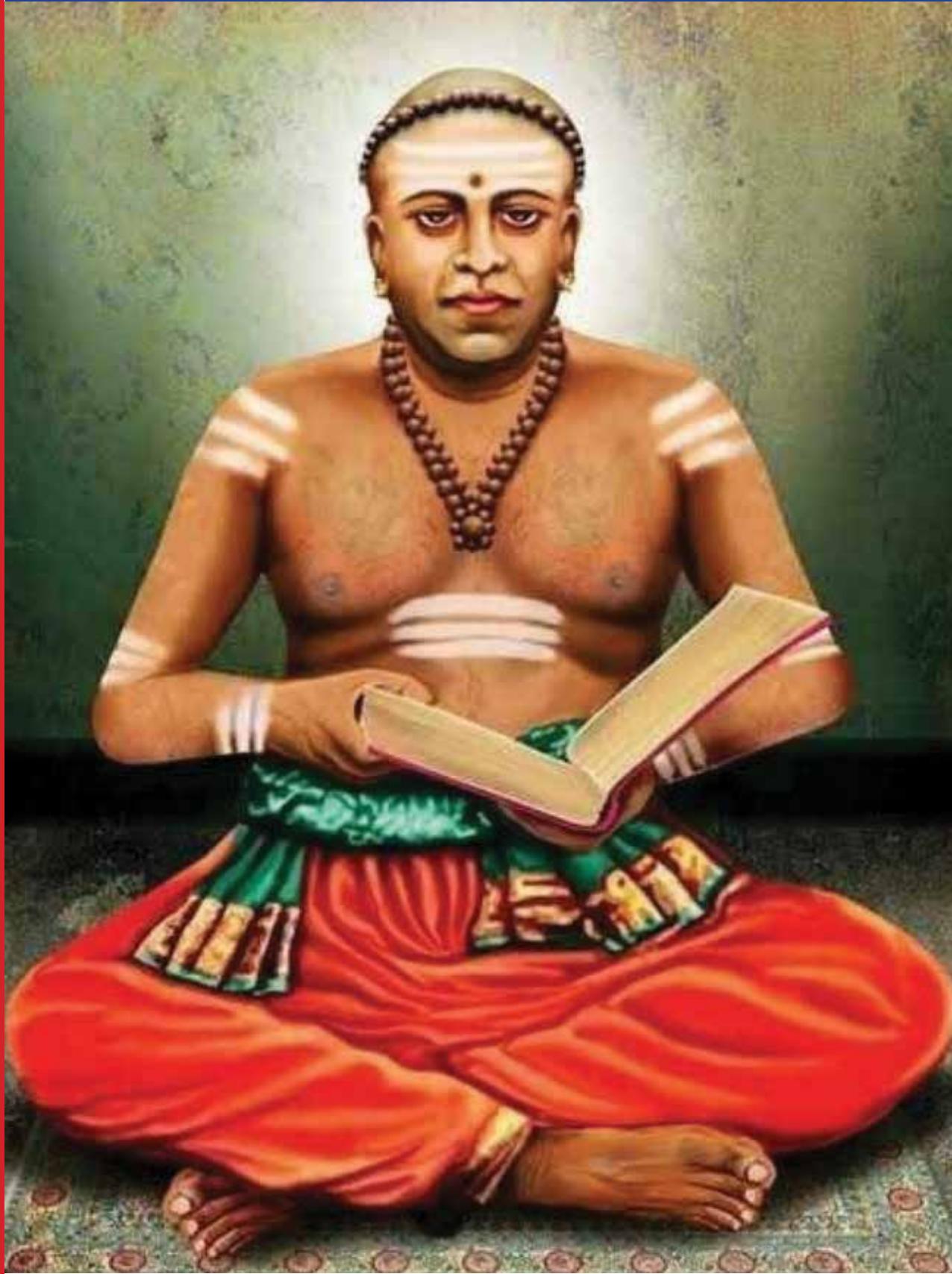

Aran Sivasuthan
Grade 6
Sydney

his body which we know today are known as Rahu and Ketu. The former is a head without a body and the latter is the headless body. It is believed that Ketu worshipped Lord shiva first and built a Sivalingam first hence the name Thiruketheeswaram temple. Every year, during sivarathri the temple comes alive with light and sounds to celebrate the reverence of Sivan. (These are from the writer's view , since Thennadu is promoting kids to contribute we didn't change much or edit this)

Furthermore, many poets have written about this temple and is even praised by Nayanmar Suntharar in late 7th century period as well as Sambanthar in the 6th century CE ever since then many people have praised this temple for its enduring lifeline and structure that eventually this became a popular tourist attraction. In fact, even a Chinese explorer mentioned this very temple in his journal. Nowadays many people visit this place from all around the world to experience its vast history. Resilience is a muscle which is forged in the fires of adversity and is shown through the persistence and reconstruction of Thiruketheeswaram temple.

நல்னலநகர் தூறமுகநாவலர் பிறந்திலரேல்

நாவலர் பலர் நாடெங்கும் தோன்றிப் புகழ் பெற்று வந்தமையை நாமறிவோம். அவர ணைவரும் நாவன்மை ஒன்றையே நமக்குரிய தகுதியாய்க் கொண்டிருந்தனர். ஆனால் ஊழிப்பெயரினும் தாம் பெயராத சான்றான்மை யும் தோலாத நாவன்மையும் ஒருங்கே பெற்றுப் புகழ் நிறுவியவர் யாழ்பாணத்து நல்லை ஆறுமுக நாவலர் ஒருவரேயாம். அப்பெரியார் நாவலர்கள் நடுகண் நாயகமணியாய்த் திகழ்ந்த அருமை அவர் தம் வாழ்க்கை வரலாறு “நல்லை நாக ராறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல் “என்ற புனை பெயருடன் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஞானப்பிரகாச சவாமிகள் என்பர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைச் சார்ந்த திருநெல்வேலியிலே தோன்றியவர். தொன்மை மிக்க பண்டியர் மழவர் குடியைச் சார்ந்தவர். போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்காலத்திலே வாழ்ந்தவர் பிறந்த குடிக்

கேற்பப் பழுத்த தமிழ்ப்புலமையுடையவர். சிவனை மறவாத சிந்தையார். மழவர் என்ற சொல்லுக்குப் பொருத்த மனவலிமையும் படைத்தவர் இத்துணைச் சிறப்புடைய பெரியாரையும் போர்த்துக்கேயர் தலைவன் வாளாவிருக்க விடவில்லை. அத்தலைவனின் உணவின் பொருட்டு யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் நாடோறும் ஓவ்வொரு பசுவினைக்கொண்டு வர வேண்டும் என்று கட்டளை பிறப்பித்தான். அக் கட்டளையை மறுக்க முடியாதவர்களாய் அஞ்சியவர்கள் தம் சமய ஒழுக்கத்தையும் வழுவி நிறைவேற்றி வந்தனர் ஆனால் ஒழுக்கம் பழுத்த சைவ மரபிலே வந்த அடிகளார். இச்செயல் செய்ய ஒருப்படுவாரோ? முதல் நாளிரவே யாருமறியா வண்ணம் வெளியேறினார். யாழ்ப்பாணத்தினின்றும் நீங்கித் தில்லையை அடைந்தவர். திருவருளை நினைத்து “உய்ந்தேன்

உயர்ந்தேன் “எனச் சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

என்னே இவர் தம் துணிவு ஒழுக்கமே உயர்குலம் எனக் கருதும் இவரென்றோ உயர்ந்தவர்! திருமூலர் அருளிய திருமந்தி ரத்தை ஒதும் இவரோ ஆவினை கொன் றுண்ண உய்ப்பர். பிறவுயிர்க்கு வரும் சிறு துன்பத்தையும் தமக்

சிவயோட்சயன் மங்களேச்வரன்
தாம் 11,
யாழ் மத்திய கல்லூரி

கேற்பட்டதெனக் கருதும் பிறழா நோன்பி னரண்றோ இவர், “அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம் மற்றும் அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை” என்னும் வான்புகழ் வள்ளுவமொழி அறிந்தவரன்றோ? ஆகவே போர்த்துக்கேயத் தலைவன் ஆணைக்கஞ்சி ஆவினைக் கொடுத்தலினும் வேற்றிடம் சென்று எத்துணை இடுக்கட்படினும் நன்றே எனக் கருதியே அவன் ஆணையை நிறைவேற்றா தொழிந்தார்.

ஓரு பசுவினைக் கொடுத்து மனை மக்கள் சுற்றமுடன்தாயகத்து இன்பமாகவாழத்தெரியாத பைத்தியக்காரர் என்று பனிப்பவருமூனர். ஆனால் ஒழுக்கமே கோயிலிலும் மேலானது என்று இம்மை இன்பமெல்லாம் துறந்த இவரோ பைத்தியக்காரர் இல்லை உயர்ந்தவர் இவரே! கொள்ளைக்காக உயிரையும் வெறுத்தவர் இவரே! இவரே தெய்வப் பிறவி! மனிதருள் மாணிக்கம்! அவர் வாழ்வு என்னவாயிற்று என்பதைக் காண்போம்.

யாழ்ப்பாணம் நீங்கிச் சிதம்பரமடைந்த ஞானப்பிரகாசர் சில ஆண்டுகள் தங்கி வாழ்ந்தபின் வடநாடு சென்றார். ஆங்கே வடமொழிப் பண்டிதர்களை அணுகிப் புலமை பெற்றார். தமிழிலும் வடமொழியிலும் புலமை அடைந்த அவர் மீண்டும் தமிழகம் சேர்ந்தார். திருவண்ணாமலைக் குன்றக்குடி ஆதீனம் சென்று துறவு பூண்டார். அவ் ஆதீனத்தின் ஆதரவில் வாழ்ந்து வரும் நாளில் செய்த சைவ சமயத் தொண்டுகள் அளப்பரியன தமிழிலுள்ள சித்தாந்த நூல்களையும், உரைகளையும் வடமொழியில் பதித்தார். சிவஞான சித்தியார் என்ற சமய சாத்திர நூலிற்கு நல்ல உரை வரைந்தருளினார். இன்னும் சிதம்பரத்திலுள்ள திருக்குள வந்தவர்க்கெல்லாம் ஞானப்பிரகாசர் திருப்பெயரைச் சொல்லா நிற்கின்றது. தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாராவன்றே? அடிகளாருக்கு போர்த்துக்கேயத் தலைவனால் நேர்ந்த தீங்கே நன்மையாகி முத்தியின்பம் எய்தக் காரணமாயிற்று. “நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய் நானே இதற்கு நாயகமே” என்ற மாணிக்கவாசகர் மாண்புறு மொழிகளே இவர் தம் வாழ்விற்கு இலக்கியமாயின அல்லவா?

(தொடரும்)
திருச்சிற்றம்பலம்

Eliminate Sin with Thirumurai – Vaasi Theerave Kaasu

Thiruchitrampalam

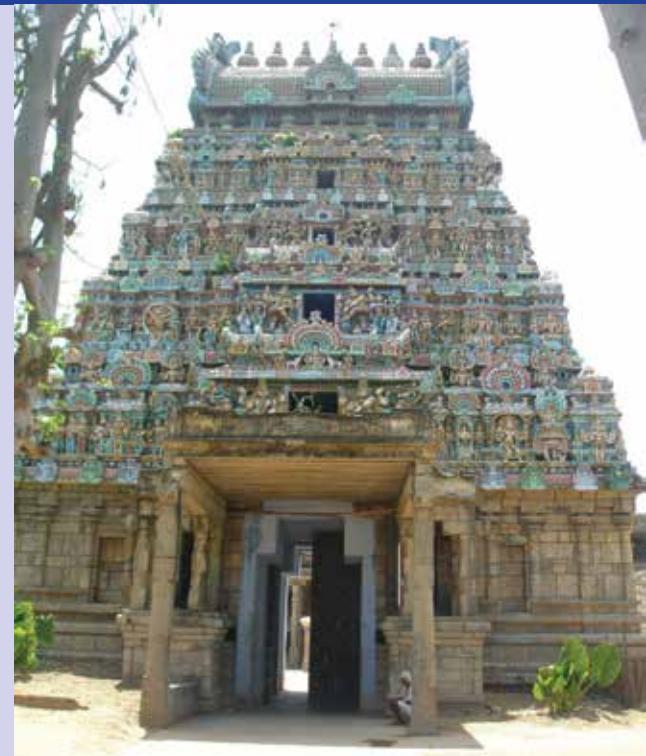
Sivan appeared in the dreams of both Sampanthar and Appar and told them that he will place some gold coins every day in the temple for them to buy food for the people of the town. The next morning both Sampanthar and Appar went to the temple and got the gold coins and fed the people, however Sampanthar's gold coins were worth less than Appar and so he couldn't feed as many people. Sampanthar then prayed to Sivan in the form of a hymn Vasi Theerave, which goes as follows.

1. Vaasi theeravē, kaasu nalkuveer; maasu il Milalaiyeer; ēsal illaiyē
2. Iraivar aayineer; maraikol Milalaiyeer; karaikol kaasinai, muraimai nalkumē
3. Seyya mēniyeer; meikol Milalaiyeer; paikol aravineer; uyya nalkumē.
4. Neeru poosineer; ēru athu ērimeer;

kooru Milalaiyeer; pērum arulumē

5. Kaaman vēva, ḍr thoomak kannineer; naama Milalaiyeer; sēmam nalkumē
6. Pinikol sadaiyineer; manikol midarineer; anikol Milalaiyeer; panikondu arulumē
7. Mankai pankineer; thunka Milalaiyeer; kankai mudiyineer; sankai thavirminē
8. Arakkan neritara, irakkam eythineer; parakkum Milalaiyeer; karakkai thavirminē.
9. Ayanum Maalumaai muyalum mudiyineer; iyalum Milalaiyeer; payanum arulumē.
10. Parikol thalaiyinaar, arivathu arikilaar; verikol Milalaiyeer; pirivatha ariyathē.
11. Kaalimaa nakar vaali Sampanthan, Veelimalai mēl thaalum molikalē.

Thiruchitrampalam

Does the Lord Almighty exist? Scenic beauty on the way from Temple

Last month Summary:

Sivakan , a 7 year old kid, went to a temple festival with kith and kin. After worshiping god, he went around a temporary fair specially arranged for the festival to buy toys. He bought different toys and paintings and was thinking about the creator of those.

Now,

We had to walk back about three kilometres from the temple to reach our village. The road was flanked by green fertile fields, interspersed with tall coconut groves and guava trees. The canopy of trees on both sides of the road shaded the whole path like an umbrella, protecting the traveller from the scorching sun.

We came to a small bridge across the river. The cool water is so crystal clear that the white sand on the riverbed is visible from above. On the way back there is a small dam. The dam water is channelised through many canals to enrich the fields, banana plantations and the tall coconut groves.

A range of sky-high blue hued mountains, clad in moving white clouds, is a breathtaking sight, on the north-western side. way home. I was engrossed in this beauty of nature, on the way home. Meanwhile, the items I bought in the temple fair reminded me of the shopkeeper's statements - the aero-plane was made by a carpenter; the print of the Mahatma with his spinning wheel was a photograph taken by a person

and the picture of Lord Muruga was the work of a skilled painter.

All these three items are inert objects, and somebody was required to produce each of them. Then I asked myself, "How did this scenic beauty that I have been enjoying come to exist? Do they exist on their own without being created by anyone?"

These inert objects, once produced, do not undergo any change; nor do they grow in size, shape etc. But it is obvious that these trees, crops, and creepers are seen to be constantly growing. Is there someone who is responsible for their creation, nourishment, and maintenance? Thus, thinking I reached home. This line of thinking continued even after reaching home.

Who built this house? Carpenters, mason, blacksmith, and others built this house. If that's the case, this world which can be considered as a huge house should also have been created by somebody, isn't it ? Where is his abode? Is it possible for me to know him at all?' so ran my thoughts.

Since I was engrossed in thinking, throughout the return journey I had not uttered a single word to anyone. My parents were really surprised at my silence, despite having got all that I wanted to buy.

Saiva Philosophy Reference: That which exists has no action without an actor; world is a created entity, and it has a creator - (Ullatharku Seyvonindri...) - Sivajnanan Botham 1, Aphorism 2 is explained in this story.

தென்னாட்டு நிகழ்வுகள்

தென்னாடு செந்துமிழாகம சிவமடம் மற்றும் சைவ மாணவர் சபையின் முப்பத்து ஒன்பதாவது திங்கள் செய்தியிதழ் "தென்னாடு", சிவத்திரு-சிவஞானம் ஜெயாணந்தன் அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டு நாள் நல்லோரை கார்த்திகைத் திங்கள் 11ம் நாள் நிறைமதி அன்று (27-11-2023 திங்கட்கிழமை) தென்னாட்டில் வெளியிடப்பட்டது. முதலாம் தமிழ்ச் சங்கம் கண்ட தென்னாடு என்பதை மனதில் நிறுத்தி, தென்னாடு செய்தியிதழையும் இயன்றவள பிறமொழிக் கலப்பின்றி தெய்வத்தமிழில் தர முயற்சிக்கிறோம். சைவ மாணவர் சபை பதிவு இலக்கம் - HA/4/JA/343.